

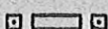
ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Е Н Ц И К Л І К А

Його Святости Папи Пія XI. в тристалитні роковини
смерти Св. Свщмуч. Йосафата Архієпископа
Полоцького.

Всечесним Братям

Патріархам, Примасам, Архієпископам,
Епископам і іншим місцевим Владикам що
суть у мирі і єдності з Апостольським
Престолом

Пій ПП. XI.

Поздоровлення і Апостольське

— — Благословення! — —

Католицька Церква є Божим Провидінням так устроєна, щоби у повноті часів була неначе великою родиною обіймаючою весь загал людського роду і тому, як знаємо, вона посідає межі другими видними знаменами божественну познаку вселенської єдності. Бож Христос Господь тоді

коли сказав: **Дана мені є всяка власть на небі і на землі. Ідть отже і навчайте всі народи,**¹ повірив не самим тільки Апостолам уряд, що його сам одержав від Вітця, але також хотів, щоби Збір Апостолів був як найбільше одним, зєдненим подвійним найтіснішим союзом, а саме, у внутрі тою самою вірою і любовію, яка вилялась у серця.... **Духом святим**²; а іззовні владою одного над усіми, бо віддав первенство над усіми Апостолами Св. Петрови, як всегдашньому жерелу і видимій основі єдності. Отсю єдність він їм під кінець дочасного свого життя як найусильніше поручив³ і о неї горячими молитвами Вітця благав⁴ і її ви- молив **вислуханий задля своєї боговійности**⁵.

Сим способом зросла і змоглася Церков в «одно тіло», оживлене і сильне одним духом: а сього тіла **є головою Христос, з котрого кожде тіло зложено і споєне всякими вязами взаємної допомоги**⁶, але з тої самої причини видимою головою сего тіла є той, котрий заступає Христа на землі, се є: Папа Римський. До нього, як до наслідника Петрового, відносяться все отсі Христові слова: **на сій скалі збудую мою Церков**⁷, і він заєдно сповняючи сей уряд заступника переданий Петрови, не перестає утверджати своїх братів, де се потрібне, та пасти всі ягвята і вівці Господнього стада.

А однак ніколи на нічо друге не нападав так насильно **ворог чоловік** як на сю єдність церковної управи, з котрою злучена «єдність духа в звязи мира»⁸; і хоч він не зміг ніколи перемогти самої Церкви, всеж таки всів відірвати від її лона чимале число синів, ба навіть цілі народи. До сего причинились у великій мірі або ворування між самими народами, або закони противні Церкві і побожності, або надмірна жадоба марних земських дібр.

Найбільше однак в сїм згляді і з поміж усіх найсумнійше було відпаденне Греків **від вселенської єдності**; і се лихо, хоч здавалося, що йому зарадили собори в Ліоні і Фльоренції, небавом однак наново віджило і до днесь треває з великою шкодою для душ. Від тоді то бачимо як далися звести на бездорожа і запропастились разом з другими також і Східні Славяни, хоч сі послідні оставали довше чим інші в лучности з католицькою Церквою. Вони бо, як

1. Мат., XXVIII, 18, 19. 2. Рим., V, 5. 3. Иоан., XVII, 11, 21, 22. 4. тамже. 5. Евр., V, 7. 6. Єф., IV, 4, 5, 15, 16. 7. Мат., XVI, 18. 8. Єф., IV, 3.

знаємо, мали зносини з Апостольським Престолом також і по схизмі Михаїла Керулярія, а перервали їх доперва в наслідок нападів наперед Татарів а опісля Монголів, а відтак знов їх навязали і піддержували, аж доки їм їх не заборонила завзятість володарів.

В сій справі Римські Папи не залишили нічого, що було їх обовязком, а декотрі з поміж них навіть в особливійшій спосіб дбали і опікувалися Східними Славянами. І так Григорій VII., на просьбу сина київського володаря, що як раз тоді перебував в Римі, вислав »Димитрієви цареві Руси і цариці його жені«, перед обняттям володіння, відручне письмо зі сердечним желаннем благословенства Божого¹; Гонорій III. вислав свсіх послів до Новгороду; теж зробив Григорій IX., а небагато опісля Іннокентій IV., котрий вислав був туди мужа великого і кріпкого духом, Иоана de Plano Carpino, окрасу чина Францісканів. Виследи сих заходів Наших попередників бачимо в р. 1255., коли то заключено згоду і єдність, а для звеличення єї легат Опізо іменем і повагою Папи вінчав королівською короною серед торжественних обрядів Данила Романовича. А на фльорентійським Соборі осягнуто і се, що після славної традиції і звичаю предків Східних Славян митрополит Київський і Московський Ізидор, тодішний Кардинал католицької Церкви, мовою і іменем своїх земляків зложив присягу, що свято і ненарушимо заховувати буде єдність в католицькій вірі і вірність Апостольському Престолови.

Відновлена Унія тревала около вісімдесять літ, аж політичні перевороти, що мали місце з початком XVI. столітя, знова дали причину до зірвання єї. В році однак 1595, на соборі в Берестю, відновлено її ще раз шасливо, з почину і заходами Київського митрополита і других Епископів, котрих Папа Климентій VIII. прийняв відтак з найбільшою любовію і у виданій через себе конституції „Magnus Dominus“ візвав всіх вірних християн до благодарственных молитов до Бога, »котрий замишляє все мисли мира, і котрий хоче, щоби всі люде спасли ся і прийшли до пізнання правди.«

А щоби ся Св. Унія і згода укріпилась на віки, Пре-

1. Ep., lib. 2, ep. 74, apud Migne, Patr. lat., t. 148, col. 425.

мудрий Бог затвердив її як річ святу Мучеництвом, неначе своєю печатю. А ся так велика слава припала Полоцькому Архієпископови обряду східно славянського, св. Йосафатови, котрого справедливо вважаємо світлою окрасою і стовпом Східних Славян, бо ледви хто другий більше прославив їх ім'я або красше подбав про їх спасення, як сей їх Пастир і Апостол, головно тим, що проляв свою кров за єдність св. Церкви. Коли проте тепер надійшов час кристалітних роковин сього преславного мучеництва, вважаємо за дуже вказане відновити пам'ять так великого Мужа на се, щоби Господь, ублаганий горячими молитвами вірних »збудив в своїй Церкві сего духа, яким був перенятий блаженний Йосафат, Мученик і Єпископ... що поклав душу свою за вівці¹, і щоби зі збільшенням ревности в народі для поширювання св. Унії продовжалося діло, якого він був подвижником, доки не сповниться отся обітниця Христа і бажання всіх Святих: **І буде одно стадо і один Пастир.**²

Св. Йосафат походив вправді від родичів незєдинених, але, охрещений іменем Йоан, від найпершого дитинства віддавався ділам побожності; пізнаючи величавість славянської літургії шукав там передівсім Божої правди і Божої слави і тому, ще хлопцям, без впливу на себе яких небудь людських зглядів, прийняв Унію і прилучився до спільности єдиної вселенської се є католицької Церкви, уважаючи себе покликаним до сеї сполуки через важно прийняте хрещення. Що більше, він чуючи в собі Боже покликання до праці над загальним приверненням св. Унії, зрозумів, що найбільше до сього зможе причинитися, коли в злуці з католицькою Церквою задержить східний славянський обряд і стане монахом Василянського Чина. Тому то в р. 1604. прийнятий між монахів Св. Василя Вел., змінює своє ім'я Йоан на Йосафат і віддає ся цілим серцем праці над придбанням чеснот, а на першій місци чесноти побожности і умиртвлення. Через розважання над Розп'ятим Ісусом, він від перших літ посів сю особливійшу любов креста, якою все відтак визначав ся.

Київський митромолит Йосиф Велямин Рутський, котрий був архимандритом у тому самому монастирі, посвід-

1. Зі служби св. Йосафатови. 2. Иоан. X, 16.

час, що він »в недовгим часі так поступив в монашому житю, що міг бути учителем для других.« І тому то як лишень висвячено Йосафата на священника назначено його архимандритом і віддано йому заряд монастиря. Сповняючи сей уряд старався не лише привести до доброго ладу монастир і приналежну церков і боронити їх перед нападами ворогів, але бачучи, що вони були майже опущені через вірних, почав усильно над тим працювати, щоби наново притягнути до них вірних християн. Рівночасно однак, маючи все на серцю на першім місці справу зєдинення своїх земляків з престолом св. Петра, старався збирати різні докази, які би могли служити до поширення і укріплення св. Унії, особливо беручи їх з літургічних книг, яких по приписам св. Отців уживають звичайно в грецькій Церкві навіть незєдинені.

Після сього основного підготовлення св. Йосафат піднявся свого великого завдання віднови св. Унії з такого ревністю а zarazом лагідністю і таким визначним успіхом, що навіть противники назвали його «душехватом». Бо й справді дивно, як велике число душ з усіх верств і родів, привів він до єдиного Христового стада: селян, купців, боярів і навіть начальників та управителів провінцій, як Соколинського з землі Полоцької, Тишкевича з Новгородської, Мелечка зі Смоленської. Але о много більше поширив він свою апостольську працю від часу, коли поставлено його владикою Полоцької Церкви. І справді мусіла бути неімовірна сила сеї апостольської діяльності св. Йосафата в котрій давав все приміри найбільшої чистоти, убожества, поздержности і такої щедрости для убогих, що для злагодження їх недостатку не завагався заставити навіть свій омофор; жив життем виключно монашим, не мішався зовсім в політичні справи, хоч нераз дуже намагалися втягнути його у світські діла і спори, та вславився надзвичайною ревністю найсвятійшого Єпископа, що не знав відпочинку в голошенню правди словом і письмом. В сей спосіб він видав більше число популярних творів для народу, як про первенство св. Петра, хрещенне св. Володимира, про оборону католицької Унії, катехизм зладжений на взір блаж. Петра Канізія і т. др. Тому що безвипинно упоминав оден і другий клир, щоби розбудити в нім ревність у сповнюванню своїх обовязків, згодом, коли

ся ревність у священників змоглася, довів до сего, що народ належно обучений у правдах християнської віри та живлений умілим проповіданням Божого слова, начав частійше приступати до святих Тайн і посіщати Богослуження та повертав до щораз святійшого життя. І в сей спосіб за ласкою св. Духа, св. Йосафат, дивним способом скріпив діло зєдинення, якому себе посвятив. Найбільше однак він його утвердив і особенним способом освятив, коли за нього як Мученик віддав себе на смерть і то з так великою готовістю та великодушністю, яка є гідна подиву. Він все думав про мучеництво, і про него часто говорив; мучеництва бажав собі у своїй знаній проповідати, о вінець мучеництва вкінці як о надзвичайну ласку просив Бога, так, що коли кілька днів перед смертю, його остерігали перед засідкою, яка готовилась проти него, сказав: «Господи, дозвожь мені, щоб я сподобився проляти кров за Унію і послух Апостольському Престолови». Се його бажання сповнилось в неділю, 12 падолиста 1623. р., коли окружений ворогами, що важили на житте сего Апостола Зєдинення, приязно і ввічливо, по примірови свого Учителя і Господа звернувся до них і просив, щоби не робили нічо злого його домівникам, а самого себе віддав у їх руки, і коли, жорстокими ранами вкритий, до посліднього віддику не переставав просити Бога о прощення для своїх убійників.

З того так славного мучеництва слідували великі користі: перш усього воно піднесло і скріпило руських Епископів, котрі, два місяці після сего, у своїм письмі до св. Конгрегації для поширення Віри так писали: «Ми всі готові віддати за католицьку віру наше житте і кров проляти, так як оден з нас вже проляв». Також велике число людей, між ними і самі убійники Мученика, сейчас потім навернулись до католицької Церкви.

Тим то й кров святого Йосафата, як перед трьома століттями, так ще більше й тепер є порукою мира і печатю єдности; кажемо тепер, коли нещасні славянські землі, непокоєні нечувано бурливими переворотами та братовбийчими різнями, окервавило божевідля диких воєн. І нам здається, що чуємо сю кров **що ліпше кличе як Авелева¹**, і скликає братів Славян колишніми словами

1. Бвр., XII, 24.

Ісуса Христа: **Вівці опущені без пастиря. Жаль мені народу.** Бо справді, у якихжеж то нещастях вони знаходяться! у яких всілякого роду нуждах вони живуть! кілька з них скитається поза рідною землею! кілька між ними калік! а який занепад душ! Дійсно, коли розважаємо сі обставини життя Славян, поправді сказати мусимо, що вони о много гірші від тих обставин, над якими жалів наш Святий. Це говоримо як батько що їх любить, а говоримо з трудом здержуючи сльози.

Щоби облегчити такий тягар нужди, Ми вправді старались з Нашого боку прийти в поміч навіщеним тими нещастями не з людських мотивів і без огляду на різниці між потребуєчими, а лишень маючи на оці їх конечну потребу. Але Наші сили не були в спроможі зарадити всьому лихови. Ми не могли навіть сего перешкодити, якби не ширились, з подоптанем всяких релігійних почувань, дальші знущання над правдою і чеснотою, та щоби, як се діялось подекуди, не вязнено і не вбивало християн а навіть священників та єпископів.

Та коли глядимо на отсі злидні, рівночасно радіємо з торжественного святкування сего преславного Єпископа Славян, бо воно дає нам добру нагоду виявити Наше батьківське серце, яке маємо зглядом всіх Східних Славян, та звернути їх увагу на всі ті благодати, котрих стаємо учасниками, коли єсмо в єдності зі св. католицькою Церквою.

До сеї єдності заохочуємо усильно всіх незєдинених братів та бажаємо, щоби всі вірні християни всюди на світі за приміром і почином св. Йосафата, старалися, кождий по своїм силам, співділати з Нами, жертвуючи для сего діла свою поміч і свою працю. Всі вони нехай зрозуміють, що отсю єдність належить поширювати не так розправами чи якими іншими заохотами, як радше примірами та ділами святого життя передусім же любовію до братів Славян і прочих Східних, по словам Апостола: **Одну маючи любов, однодушні, згідливі, нічого не ділаючи зі сварливости або з пустої слави, але в покорі один одного вищим уважаючи від себе, не на своє кождий дивлячись, а на те, що є других¹**

1. Фил., II., 2-4.

Проте з одної сторони треба, щоби Східні незєдинені, відкинувши давні пересуди, старались пізнати правдиве життя католицької Церкви та не вмінали їй в провину проступків приватних одиниць, які вона сама і осуджує і старається направити; з другої же сторони нехай Латинники стараються докладнійше і основнійше пізнати історію і звичаї Східних, бож як раз основному знанню сих справ завдячуємо так великі успіхи праці св. Йосафата.

Спонукані отсими зглядами Ми щирою приклонністю заопікувались основаним через Нашого незабутого попередника Венедикта XV. Папським Орієнтальним Інститутом у тім пересвідченню, що з належного пізнання справ випливе з конечности справедливе оціненне людей і щира приклонність, яка злучена з любовію Христа, при помочи Божій, як найбільше причиниться до поширення церковної Унії.

Одушевлені сею любовію всі зрозуміють, чого вчить нас Богом натхнений Апостол коли каже: **Бо нема ріжниць між Жидом і Греком, бо він є Господом усіх, багатий для всіх, що його призивають**¹. А що ще важнійше, свято повинуючись приказови тогож Апостола, відкинуть крім сего не лише упередження, але також залишать пусті підозріння, завзяття, ненависти, одним словом, усі християнській любові противні пристрасти, внаслідок яких народи між собою ворогують. На те саме звертає нашу увагу тойже св. Павло: **Не говоріть ложі один на одного, скинувши з себе давного чоловіка з його ділами, а одягнувшись у нового, що відновляється в пізнанню по образу того, що його сотворив, де нема поганина і Жида, ...варвара і Скита, невільника й вільного, але все і у всім Христос**².

І так, коли здійсниться отсе зближенне поодиноких людей та народів, довершиться заразом і зєдиненне Церкви і повернуть до єї лона всі, що від неї, з яких небудь причин, відлучилися. Але се зєдиненне довершиться не по людським обчисленням, а лишень за ласкою самого Бога, котрий не глядить на особи³, і котрий не зробив ніякої ріжниць між нами і ними⁴: і довершиться на се, щоби усі злучені народи користувалися рівними правами, якого-

1. Рим., X., 12. 2. Колос., III, 9—11. 3. Діян., X., 34. 4. Тамже, XV., 9

небудь би вони були роду чи язика і до якогонебудь би вони належали святого обряду, котрі то обряди католицька Церков як найсвятійше все з пошаною захоче і приказує їх по всі часи держатися, бо розуміє, що ними вона себе прикрашує неначе дорогоцінними ризами, являючися мов **цариця у золотій одіжжі прибрана пестротою**¹.

Тому однак що згадана злука всіх народів у католицькій єдності, є ділом виключно Божим і мусить довершитися Божою поміччю і Божими середниками, — треба нам витревало молитися по приміру і вказівкам святого Йосафата, котрий працював для єдності уповаючи головню на силу молитви.

Під покровом і проводом його почитаймо передусім Пресвяту Тайну Евхаристії, сю за поруку і головне жерело єдності, се таїнство віри, завдяки котрому всі ті Східні Славяни, що по відпаденню від католицької Церкви, зберігли до нього любов і горяче привязання, змогли уникнути погубних ще тяжших ересей. Можемо проте мати надію, що буде вислухана молитва Церкви, якою з довірем вона молиться при звершуванні сего таїнства, щоби Бог **«милостиво» подав дари єдності і мира, які таїнственно представлені у принесених дарах**²; о те саме моляться при приношенню Безкровної жертви однаково Латинники і Греки: сі призивають Бога «о соединені всіх Божіих церковей», ті знова благають Христа, щоби «зглянувся на віру своєї Церкви, сподобив її по Його волі дійти до мира і єдності».

Другий лучник для привернення єдності зі Східними Славянами знаходиться у їх надзвичайнім привязанню і набожності до Прч. Діви Марії Матери Божої, що їх відріжнює від многих еретиків, а зближає до нас. У сім набоженстві св. Йосафат визначався осовливішим способом і в нім бачив як найсильнішу за поруку привернення св. Унії, тому то, як се є в звичаю на Сході, носив на собі навіть образець Пречистої Діви, котрої образ монахи Василіяни переховують і в Римі в церкві святих Сергія і Вакха, а який вірні Христові, без огляду на різницю обрядів, набожно почитають під назвою **Матери Божої Жировицької**. Молім проте сю нашу ласкаву Матір, особливо під сею назвою, щоби вона привела незєдинених братів до спасен-

1. Псал., XLIV, 10. 2. Сл. Б. в правн. Хр. Тіла.

ного пасовиска, де св. Петро намісник вічного Пастиря, що заєдно жиє в своїх наслідниках, пасє і веде ягнята і вівці всего християнського стада до вічного спасення.

Наконець в справі так великої ваги прибігаймо до всіх Святих як до наших заступників, найбільше же до тих, що колись визначались на Сході славою святости та мудрости а нині живуть у великій пошаві та почитанню народів. Перед усіма однак на першому місці призиваймо як нашого заступника св. Йосафата, котрий як за життя для справи св. Унії так мужно боровся, так і тепер перед Богом за нею вступається і її сильно боронить. — До Нього Ми отже кличемо сими благальними словами Нашого безсмертної памяти попередника Пія IX.: «О святий Йосафате, нехай Твоя кров, котру Ти проляв за Церков Христову, буде запорукою того зєдинення Церквей зі всьятим Апостольським Престолом, котрого Ти заєдно бажав та о котре день і ніч Ти Всемилюстивого Бога молив. А щоби се сталося, вибераємо Тебе всегдашнім заступником сеї справи перед Богом і перед цілим небом».

Як запоруку небесних ласк і як доказ Нашої прихильности, уділюємо Вам Всечесні Братя і Вашому клирови та вірним зі щирого серця Наше Апостольське Благословення!

Дано в Римі у святого Петра, дня 12. місяця падолиста року 1923., а другого Нашого Понтифікату.

ПП. Пій XI.

Поручаєся Всеч. ОО. Душнастирям і Катехитам відчитати частями сю папську Енцикліку своїм вірним в кількох по собі наступаючих неділях згл. празниках і виголосити при тім до предмету перечитаної часті примінені проповіді згл. ексорти.

Ч. 57/орд. — В справі святкування другої річниці коронації Святийшого Отця Папи Пія XI.

Тристалітний ювілей смерти св. Священномученика Йосафата, Полоцького Архієпископа, який тепер обходимо, має в першій мірі послужити до поширення ідеї, за котру замучено нашого Святого, а іменно, має скріпити в нас одушевленне для св. Апост. Престола і для Святийшого

Вітця, бож за привязанне до св. Апост. Престола св. Священномученик Йосафат положив свою душу.

Кождий обяв чувств віддання і вірности св. Апост. Престолови і Святійшому Вітцеві є рiвночасно актом почитання нашого Великого Святого. — Саме небавом, бо в дни 12. лютого маємо добру нагоду виявити чувства нашої любови до Святійшого Вітця Папи Пія XI, в той бо день припадає друга річниця коронації Його на Папу.

Обходити цей день торжественно наказує нам ще і ся обставина, що Святійший Отець і Своім окружним листом зверненим до Єпископів цілого світу а уложеним в цілі прославлення св. Священномученика Йосафата і прочини зарядженнями ясно доказав, як дорогим є Йому наш Святий, як дорогим є Йому і наш нарід.

Тому в цілі достойного звеличення річниці коронації Святійшого Вітця на Папу Римського заряджуємо, що слідує:

1. В дни 12. лютого ц. р. зглядно в одну з найблизших неділь Всч. оо. Душпастирі торжественну співану Службу відправлять Божу в наміреню Святійшого Огця Папи Пія XI, при чім до звичайної служби долучать ще Службу благодареня. По Євангелію належить виголосити проповідь о сім, яке то щастє належати до правдивої Христової Церкви, по замвонній молитві належить відспівати благодарну пісню «Тебе Бога хвалим» при виставлених Найсв. Тайнах, а по Службі Божій внести многолітство Святійшому Вітцеві.

2. По школах і виховавчих заведеннях належить цього самого дня зглядно в найблизших тижнях устроїти святочний концерт з відповідними співами і промовама згл. відчитами.

3. Католицькі товариства зволють скликати ізза сеї нагоди в сім місяци святочне засідання з відповідними промовама.

По відбутих торжествах проложать Всч. ОО. Душпастирі точний звіт.

Ч. 58' орд. Розпорядок що до постів в р. 1924. аж до Великого Посту в р. 1925.

В р. 1924. аж до Вел. Посту в р. 1925. в Нашій Е-

пархії належить заховувати всі пости точно так, як їх приписує провінціональний Собор Львівський з р. 1891., з узглядненням звільнень, які уділив тойже Собор (гляди Собор Льв. 1891, Тит. XI. О постах, т. 4, а, б, в, г).

Де заходилаби потреба дальше ідучого звільнення, там уділяємо Всеч. ОО. Душпастирям, Катихитам і Сповідникам власть по совісім провіреиню справедливих причин, уділяти потрібні розршення з виїмком всіх пятниць в році, навечерія Різдва Хр. і Богоявлення, і днів: Усікновення Голови св. Івана Хрестителя і Воздвиження Чесн. Креста, в котрі то дні власть розршення задержує собі Епископ. Ординаріят. Належить проте добре обучити вірних, до кого вони в потребі розршення від посту удавати ся мають.

При тім пригадуємо Всеч. Духовенству, що згаданий Львівський Собор зобовязав всіх Душпастирів, щоби вони часто в проповідях пояснювали народови значіння, вагу і пожиток посту, а ще більше щоби у точнім захованню приписаних постів були для народу приміром до наслідвання.

Особи користаючі з розршення, обовязані відмовити приписані молитви.

На пасхальну сповідь визначуємо час від першого понеділка св. Великого Посту, аж до Празника Пресвятої Тройці. Всеч. ОО. Душпастирі і катихити доложать всіх старань, щоби приготувити всіх як найлучше до достойного прийяття св. Тайн.

Пригадується, що в св. Велику Пятницю уділяє ся св. Причастіє лише хорим.

Дотично задержаних гріхів відсилаємо Всч. Отців до інструкції св. Конгрегації Офіціум з д. 13. липня 1916 р., якої зміст подано в тутешнім розпорядку з дня 3. лютого 1917. (р. ч. 696. (Вістник Перемиської Епархії з р. 1917. ч. IV. ст. 59). Отці Душпастирі мають на час Великодної Сповіді власть розршати від чотирох гріхів задержаних в нашій Епархії і власть привертати утрачене право *retendi debitum conjugale* в спосіб, як це було оголошене в Епарх. Відомостях з р. 1921 ч. I. стр. 12.

Рівнож подаємо до відома, що в катедральній церкві в Перемишлі в страстний тиждень не будуть могли священники обслужити вірних з чужих парохій.

Всі ті зарядження подадуть Всч. ОО. Душпастирі згл. Катихити в відповідний спосіб до відома своїм вірним.

Ч. 59/орд. Ювілейний курс місійний.

З покликком на інструкцію видану для Всч. ОО. Душпастирів нашим Преосв. Єпископатом в справі Ювілею св. священомуч. Йосафата повідомляється Всч. Отців, що в днях від 23. червня 1924 р. вечером до дня 27 червня 1924 перед полуднем відбудеться місійний курс в Перемишлі. Цілею курсу буде подати Всч. ОО. Душпастирам вказівки, як належить відбувати місії в загалі, а в особенности в сім ювілейнім році.

На цей курс вишле кождий деканат на свій кошт принайменше одного священика, який оказує дар і охоту посвятити ся місійній праці.

Висоту коштів удержання подасться пізнійше.

Імена священиків учасників курсу зволють подати Всч. ОО. Декани тут найдальше до 1. мая с. р.

Ч. 60/орд. Реколекції для священиків в серпни і вересни 1924.

Єписк. Ординаріят подає отсим заздалегідь Всеч. Отцям до відома, що сегорічні реколекції для Всеч. Духовенства перем. Епархії відбудуть ся в першім тижні місяця серпня і в чотирох тижнях місяця вересня.

В цих реколекціях обовязані взяти участь всі священики Нашої Епархії ординовані по нонець 1921 р., яні в послідних двох ронах ще не відправили реколекції.

І так в днях від 4-го серпня вечером до 8-го серпня рано возьмуть участь священики деканатів: Балигородського, Височанського, Горлицького, Грибівського, Дуклянського, Жукотинського, Лупківського, Лютовиського, Мушинського, Риманівського, і Всч. ОО. Катехити.

В днях від 1. вересня вечером до 5. вересня рано відправлять реколекції священики деканатів: Белзького, Бірчанського, Бориславського, Буківського, Варяжського, Великомостенського, Динівського, Добромильського, Дрогобицького, Жовківського, Комарнянського, Короснянського, Краковецького.

В днях від 8-го вересня вечером до 12. вересня рано

возьмуть участь священики деканатів: Куликівського, Лежайського, Ліського, Лучанського, Любачівського, Медичницького, Медичького, Мостиського, Немирівського, Нижанківського. Дні від 15-го вересня вечером до 19-го вересня рано є призначені для священиків деканатів: Перемиського, Підбузького, Порохницького, Равського, Радимнянського, Рудецького, Самбірського, Сіневського, Сокальського, і Старосамбірського. В послідній серії від 22-го вересня вечером до 26. вересня рано возьмуть участь священики прочих деканатів і всі інші священики обов'язані і необов'язані, котрі би мали охоту відбути реколекції.

Зголошення на реколекції належить присилати найдальше до кінця мая. Ті священики, котрі брали участь в реколекціях в монастирі в попередних роках, постараться у дотичного Впр. Ігумена о висилку дотичного повідомлення.

Всі учасники реколекцій мають зійти ся в будинку духовної семинарії о 6 год. вечером в дни розпочаття реколекцій.

Кождий з Всч. Отців учасників реколекцій зволить взяти зі собою постіль і харчі для семинарицької кухні. Висоту доплати згл. оплати подасть ся в день розпочаття реколекцій. —

Ч. 61/орд. — Молитви за нарід.

Подібно, як попередних літ, так і тепер просимо Всч. Отців щиро молити ся за наш нарід. Ані одного з нас не повинно бути, котрий би в тій цілі не відправив Служби Божої і часто при благодареннях і в загалі в молитвах не поручав свого народу Г. Богу.

Всі знаємо, кільки то лиха втискає ся поміж наш нарід. Нашим обов'язком отже є підносити руки до Бога і вставляти ся за нього. Нашим обов'язком є звертати увагу наших вірних, що правдива поміч для нас може прийти лишень від Г. Бога. В сім році скорше, як коли інде вислухає нас Г. Бог, бо це 300-літний ювілей смерті св. Священномученика Йосафата, котрий вийшов з нашого народу, і тепер є могучим нашим Заступником перед Богом.

Виходячи з цього заложення поручаємо Всч. ОО. Душпастирям, щоби: 1. як це було в попередних літах, так і цього року кожної неділі і свята на співаній Службі Божій

долучували ще і службу «на всяке прошення» о ласки для нашого народу; 2. щоби бодай раз на місяць, при належнім оголошенню цього вірним, відправляли в сім намірі акафіст згл. молебен до св. Йосафата.

Стараймо ся скористати з сегорічного Великого посту жертвуючи в тім часі всі наші діла і молитви в повиснім намірі. —

Ч. 62/орд. — Іспит і свячене укінчених богословів.

Кандидатів духовного стану, що покінчили богословські студії і в найближшій часі наміряють приступити до свячень, звиваєсь, щоби дня 26. жотого ц. р. явилися до іспиту з богословських предметів.

Кандидати, які відповідять всім вимогам, будуть безпосередно по сім допущені до свячень.

Рівночасно пригадуємо тутешній розпорядок ч. 3259 з р. 1920 (Епарх. Відом. з р. 1920 ч. IV. ст. 37 і 38), силою котрого Всч. ОО. Душпастирі є обовязані в совісти трикратно в неділі і свята оголошувати про намір приступлення до свячень цих кандидатів, які находять ся в об'ємі їх парохій і про евентуальну їх негідність донести Еп. Ординаріятови.

Всіх Всч. Отців просимо поручити в одну з найближших неділей маючих приступити до ординації кандидатів молитвам зібраних в церкві вірних і відмовити в сім наміренню разом з народом з Отче наш і з Богородице Діво.

Ч. 63/орд. Речинець конкурсних іспитів о душпастирські бенефіції в р. 1924.

Конкурсні іспити о душпастирські бенефіції відбудуть ся цего року в днях 13. і 14. мая, і 14. і 15. жовтня. Кандидати бажаючі приступити до іспиту конкурсового мають внести свої прошення о припущення до іспиту через свої Уряди деканальні в веснянім речинци найпізнійше до 15. квітня, а в осіннім речинци найдалше до 20. вересня.

Звертаєсь увагу, що кандидати, які перший раз здають іспит конкурсний, мають залучити до прошення грамоту першого свого поставлення на пресвітера, а перед самим іспитом предложити письменно вироблені проповіді згл. егзорти. (Гл. Вістн. Епарх. Перем. 1918. ст. 57).

Ч: 64/орд. — Речинець іспитів з догматики, моральної і церковного права в р. 1924.

Іспит з догматики, моральної і церковного права відбудуться цього року в днях 15. мая і 16. жовтня. До іспиту з догматики мають приступити священики висвячені в р. 1923, до іспиту з моральної священики висвячені в р. 1922, з церковного права священики висвячені в р. 1921.

В тих самих речинцях мають приступити до висше згкданих іспитів ті священики, котрі були завізвані до них, але ще їх не зложили.

Рівночасно з покликом на тутешний розпорядок ч. 5.838 (Епарх. Від. 1923. ч. IV. ст. 52) повідомляється дотичних Всч. Отців, що без іспиту зі згаданих предметів не будуть допущені до іспиту конкурсового.

Ч: 65/орд. — Власти уділені Преосв. Єпископови Ординарієви св. Апост. Престолом дотично Служб Божих.

Повідомляється Всч. ОО., що св. Ап. Престол Найвищим рішенням св. Зібраня для Східної Церкви з дня 7. липня 1923 ч. 10712 наділив Преосв. Єпископа Ординарія ось такими властями дотично Служб Божих:

1) Продовжати до року відправу Служб Божих мануальних; 2) Лучити датки вірних на Служби Божі в той спосіб, що священик отримує за читану Службу Божу милостиню, що рівняєся 8 італ. лірам; 3) лучити Служби Божі фундаційні і релігійного фонду до милостині, як в горі; 4) замінювати співані Служби Божі навіть фундаційні на читані Служби Божі і лучити їх до милостині як висше; 5) лучити датки на співані парастаси, молебні, акафісти до 4 лір, читані до 2 лір; 6) позвляти виправити за датки на молебні, парастаси, акафісти зредуковані до 8 лір 1 читану Службу Божу. — Сі власти важні до 6. липня 1926.

З покликом на повисше, уділяємо отсим власть всім Всч. ОО. Деканам згл. Завідателям деканатів редуковати Служби Божі фундаційні і релігійного фонду в парохіях їх деканатів.

О прочі власти треба окремою просьбою відноситися до Еписк. Ординаріату.

Ч: 66/орд. — В справі відпусту за посіщення Найсв. Тайн.

Святійший Отець Папа Пій XI. надав д. 15 червня 1923 р.

часний відпуст триста днів тим вірним, що безпосередно по вступленю до церкви удадуться перед кивот з Найсв. Тайнами, там їм поклоняться і через малу хвилю помоляться.

Ч. 67/орд. — В справі вінчань в неділі і свята.

З покликом на Наш розпорядок ч. 1169 з р. 1922., (Епарх. Відом. з р. 1922 ч. II. ст. 37) поновно поручаємо Всч. ОО. Душпастирям не допускати з причин наведених в згаданім розпорядку до вінчань в неділі і свята.

Ч. 249/орд. — Такси.

Хоч в дійсности одна корона передвоєнна рівнає ся тепер вартости одного п. золотого, в виду однак тяжкого загального положення Еписк. Ординаріят, устанавляючи отсим такси в передвоєнній висоті, буде покищо, аж до дальшого зарядження, числити лишень пів п. золотого за одну корону. Цей розпорядок дотичить і залеглих такс. —

Такси подружі: 1) I. ст. і II. з I. (посв. або спор.) 10 К. 2) II. ст. і III. з II. (посв. або спор.) 8 К. 3) III. ст. і IV. з III. (посв. або спор.) 6 К. 4) IV. ст. 1 К. 5) *impedimentum criminis neutro machinante* 10 К.

Інші такси: 1) Антимінс 6 К. 2) благословенне церкви, кладовища, дзвонів, каплиці 6 К. 3) Інституція на парохію 16 К. 4) Грамота на всякі відзнаки і похвали 10 К.

Інші такси установяться в поодиноких случаях з тим, що найнижша такса виносить 1 К.

З огляду на потреби канцелярії, проситья о скорє вирівнанне залеглих такс.

Ч. 71/орд. — Поклик о жертви на потреби ювілейного Комітету для обходу 300. роковин муч. смерти св. свмч. Йосафата.

Фінансова секція ювілейного епархіального Комітету для обходу 300. роковин мученичої смерти св. свмч. Йосафата просить Всч. Отців о збиранне жертв. Без матеріальних середників діяльність Комітету неможлива. Проситья зарядити в одну з найблизших неділей збірку жертв від парохіян, котрих попередно треба відповідно до сего приготувити. Добровільні датки від ОО. парохів і П. Т. світських

інтелігентів зволють приймати Отці декани. Готівку просимо присилати на чекове конто тов-а »Епархіяльна Поміч« ч. 151.233 або до Канцелярії Епп. Консисторії. —

Ч. 68/орд. — В справі мови в метрикальних книгах і відписах.

На многі запити Всеч. Духовенства в справі мови в метрикальних свідствах повідомляєсь, що розпоряджене з 30|IX. 1919, Ч. 3011, удержуєсь в силі з тим, що на жадання властей або інтересованих сторін, вільно виставляти і переклади метрик і в латинській мові, і метрикальні свідства в обох мовах українській і латинській, зазначаючи при тім, котра мова є вірним відписом з метрикальних книг а котра перекладом, словами: »відпис латинський, переклад український«, або відверотно.

Рубрики в наголовках мають бути виповнювані по українськи або в обох мовах (укр. і лат.).

Перемишль, 31. січня 1924.

Ч. 125. Ричалтованне почтових оплат через парохіяльні і деканальні Уряди.

Станиславівське Воевідство повідомило Еписк. Консистиорію письмом з дня 7. січня 1924 Ч. V. 7038/23 що на підставі донесення Дирекції почт і телеграфів у Львові з дня 17. грудня 1923. Ч. 8816 від дня 1. січня 1924 можуть Уряди деканальні і парохіяльні користати з права ричалтовання оплат за надавані почтові пересилки з покликком на рескрипт Міністерства почт і телеграфів з 25. мая 1923 Ч. 2527|V. Повисше подає ся до відомости Всч. Духовенства.

Ч. 126. В справі предкладання платничих лист Урядами деканальними.

Станиславівське Воевідство прислало тут слідуєче письмо:

Ч: V. 6850/923. Станиславів 8. січня 1924. До Високопреподобної гр. кат. Еписк. Консистиорії в Перемишлі. Декотрі Уряди деканальні предкладають пізно платничі листи до заліквідованя дотаційних зачетів для П. Т. Духовенства. Наслідком сего, невеличкий персонал рахункового

відділу при віроісповіднім виділі, безумовно не є в силі в по-
слідних днях місяця точно заліквідувати платничі лісти. Звід-
си то походять знова постійні реклямації та наріканя П. Т.
Духовенства.

Щоби сему на будуче запобігти Воевідство прохає
Впр. Консисторію, візвати Всч. ОО. Деканів, щоб у вла-
снім і підвладного Духовенства інтересі, зладжували і над-
силали платничі лісти до заліквідованя, найдальше до 10-го
кожного місяця, на слідуючий місяць.

В противнім разі, всяка відвічальність за се, що П. Т.
Духовенсто не буде могло в своїм часі одержувати своїх
дотацій, спаде на згадані уряди.

Заразом зволить Впр. Консисторія звернути увагу
ОО. Деканів, щоби вони, з огляду на се, що платничі лісти
заосмотрені підписали перціпієнтів є дуже важними ра-
хунковими документами для контрольних органів, звер-
тали їх безпрОВОЛОЧНО по виплаті. — Підпис Воеводи.«

Це подає ся до відома дотичним Урядам деканальним.

Ч. 5783. — В справі кореспонденції парохіяльних Урядів з заграницею.

Міністерство релігійних віроісповідань і публичної
освіти в Варшаві переслало Еписк. Консисторії рескрипт
з дня 8. жовтня 1923 Ч. 7500 слідуючого змісту: Подає ся
отсим до відома Еп. Консисторії, що Міністерство Загранич-
них Справ децизією з 21. серпня 1923. Ч. К. Т. о. 7240
підняло ся посередництва в пересиланню кореспонденції
Краєвих Урядів цивільного стану з польськими властями і
урядами за границею.

Таку кореспонденцію належить висилати до Міністер-
ства Заграничних Справ в Варшаві (курерський відділ)
улиця Вербова.

Повисше зарядженне має на ціли заощадження наведе-
ним Урядам всіх коштів заграничного порта.«

Се подає ся до відома Всеч. Духовенству.

Ч. 4884/23. — В справі плачення податків від ерекц. ґрунтів.

Воевідства повідомляють Еписк. Консисторію, що Мі-
ністерство В. і Пр. рескриптом з дня 18. серпня 1923

Ч. 6654. пояснило, що в виду признання Духовенству особової дотації, воно само обов'язане платити всі податки з ерекц. ґрунтів. —

Ч. 142. — В справі фірми „Пакс“ (Рах).

Краківське Воевідство (секція: Окружна Дирекція робіт) Ч. III-6287 з 10. I. 1924. просить повідомити Уряди парохіяльні на терені цього Воевідства, що фірма „Пакс“ в Кракові одержала дозвіл на консервування воєнних гробів, ексгумації і т. п. роботи з тим, що наколиби такі гроби находили ся на парохіяльних цвинтарях, має фірма приноровити ся до місцевих заряджень парохіяльних урядів.

Ч. 228. — Належитість за Шематизм і пренумерата „Епарх. Відомостей“ на р. 1924.

До сего числа »Еп. Відомостей« долучаємо »Шематизм« на р. 1924. Належитість за нього 5. золотих п. по курсі просимо надіслати тут залученим чеком разом з пренумератою на »Епарх. Відомости« за рік 1924, яка виносить 4. золоті п. Позволяє ся сі належитости побрати з церковної скарбони. —

Ч. 69/орд. — О посвідки відправлених Служб Божих.

Підчас двох перших серій реколекцій в р. 1923, я дав декотрим Всеч. Отцям Служби Божі до відправлення на дух. семинар.

Щиро дякуючи всім Отцям за сю поміч для семинара, прошу тих Отців, що доси не надіслали ще посвідок відправлених Служб Божих, зробити се чим скорше.

† ЙОСАФАТ Епи.

Ч. 236. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речиицем до 15. марта 1924 виставляються на конкурс слідуєчі опорожнені парохії:

- Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 1. Рябе.
- „ *Бірчанський*: 1. Грозьова, 2. Явірник руській.
- „ *Бориславський*: 1. Губичі.
- „ *Буківський*: 1. Пулави.

- Деканат *Горлицький*: 1. Виссова, 2. Глалишів, 3. Долини, 4. Ждиня, 5. Климківка, 6. Криве, 7. Ліщини, 8. Мацина велика, 9. Новиця, 10. Рихвалд, 11. Смерековець.
- „ *Динівський*: 1. Павлокома.
- „ *Дуклянський*: 1. Гирова, 2. Поляни, 3. Радоцина, 4. Ровстайне, 5. Чорне.
- „ *Жукотинський*: 1. Галівка.
- „ *Комарнянський*: 1. Поріче ґрунт.
- „ *Короснянський*: 1. Чорноріки.
- „ *Ліський*: 1. Чашин.
- „ *Лупківський*: 1. Явірник, 2. Воля мігова.
- „ *Лучанський*: 1. Ступниця.
- „ *Любачівський*: 1. Коровиця, 2. Милків, 3. Синявка.
- „ *Лютовиський*: 1. Береги гірні, 2. Хміль, 3. Царинське.
- „ *Мединицький*: 1. Горуцко.
- „ *Медицький*: 1. Барич.
- „ *Мушинський*: 1. Войкова, 2. Злоцьке, 3. Лабова, 4. Лелюхів, 5. Матівва, 6. Поворовник, 7. Ростока вел., 8. Явіркі.
- „ *Немирівський*: 1. Вербяни, 2. Немирів.
- „ *Нижанківський*: 1. Германовичі.
- „ *Підбужський*: 1. Бистриця, 2. Свидник, 3. Сприня.
- „ *Порохницький*: 1. Крамарівка.
- „ *Равський*: 1. Белвець.
- „ *Радимнянський*: 1. Малковичі.
- „ *Риманівський*: 1. Поляни суровичні, 2. Смява, 3. Ясель.
- „ *Рудецький*: 1. Михалевичі.
- „ *Сінявський*: 1. Майдан.
- „ *Сокальський*: 1. Добрачин.
- „ *Старосамбірський*: 1. Лінина мала, 2. Лопушанка хоміна.
- „ *Судово-вишенський*: 1. Довгомостиска, 2. Ожомля.
- „ *Сянцький*: 1. Гломча.
- „ *Тіснянський*: 1. Криве ад Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка, 4. Яворець.
- „ *Турчанський*: 1. Дзвиняч горішний, 2. Лосинець, 3. Турочки нижні.
- „ *Устрицький*: 1. Лобозів,
- „ *Чесанівський*: 1. Крупець.
- „ *Яворівський*: 1. Порудно.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідoctва з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дни 15. марта 1924, будуть уважані яко безпредметові.

Примічаєся, що всі Всеч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з грунтами.

При тім Еписк. Ординаріат повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о прийяття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріат застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на огриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 70./орд. — Подяка за желання.

З нагоди сегорічних моїх імянин, празника Христового Різдва і Нового Року, я одержав від дек. Урядів і поодиноких Отців желання. Хоч я переслав кождому з Впр. і Всеч. Отців письменну подяку, дякую за цей доказ прихильности і зичливости ще раз сею дорогою, бо як я дізнався, декотрі мої листи не дійшли. — † ЙОСАФАТ Епш.

Ч. 77/орд. — О датки на духовний семинар.

З покликом на тутешне зарядження Ч. 312/орд. Відомости Ч. III. з 1923 р. в справі оплати на удержання дух. семинарії пригадуєся поновно Всч. Духовенству на цю важну та актуальну справу. Цей поклик звертаємо передовсім до слідуєчих деканатах: балигородський, белзьський, бірчанський, варяжський, височанський, грибівський, добромільський, дуклянський, жовківський, краковецький, куликівський, лучанський, лютовиський, медицький, мостиський, немирівський, підбужський, порохницький, рудецький, сінявський, сокальський, старосамбірський, угнівський, яворівський. Проситья о негайне виконання повисшого зарядження з огляду на великі потреби духовної семинарії.

Ч. 8. — Поручаєся святочні проповіді о. Юрія Кміта.

Всч. о. Юрій Кміт, парох Чайкович, видав власним на-
кладом «Проповіди на свята цілого року». Еп. Ординаріат
горячо поручає сі проповіді Всч. Духовенству. Можна їх
набути у Львові ул. Словацького ч. 14. в складі «Відбудова».

Х Р О Н І К А.

Іменованні.

Ч. 6134/23 Впр. о. Мриц Михайло Пралат Схоліарх—
деканом Перемильським. Ч. 6567/23 Всч. о. Русиняк Іван
парох в Королевій руській — м. деканом Грибівським.

Відзнаки крилошанські одержали.

Ч. 6509/23 о. Яхно Яків парох в Заліктю. о. Гар-
бовський Николай парох в Сторонній, Ч. 6682/23 о. Руд-
ницький Антоній парох в Волошиновій. Ч. 4931 о. Ліске-
вич Іван парох в Баранчицях. Ч. 6134 о. Лазурко Петро
парох в Сливниці.

Напоіичну інституцію одержали:

Ч. 6035/23 о. Антонів Андрій — Нагачів. Ч. 6096/23
о. Федорович Кароль — Тустановичі. Ч. 6136 о. Гарабач
Стефан — Мацьковичі. Ч. 6240/23 о. Савчак Ярослав —
Пелня. Ч. 6370 о. Мокрівський Матвій — Добрівляни.
Ч. 6392 о. Шарко Любомир — Добряни. Ч. 6418 о. Гасько
Людвик — Липа. Ч. 6476 о. Бачинський Йосиф — Терло.
Ч. 6606 о. Гринчук Іван — Дмитровичі. Ч. 6748/23 о. Гела
Ілярій — Старява саніцка. Ч. 177/24 о. Гайдукевич Іван —
Добра шляхоцька. Ч. 176/24 о. Богуский Іван — Мокряни
малі. Ч. 18²/24 о. Дороцький Михайло — Ванів.

Завідательства одержали.

Ч. 5720/23 о. Бурдяк Онуфрій Ч. С. В. В. — Потік ве-
ликій. Ч. 5518/23 о. Демко Станислав — Чорне і доїздж.
Радоцина. Ч. 5830/23 о. Бачинський Йосиф — Терло.
Ч. 6096/23 о. Бахівський Дмитро — Губичі. Ч. 6260/23
о. Горницький Юліян — Коровиця. Ч. 6167/23 о. Доро-

цький Йосиф — Ліщовате. Ч. 5270/23 о. Михаліха Андрій —
Вербяни. Ч. 6380/23 о. Наклович Ромуальд — Довгомос-
тиска. Ч. 6418/23 о. Боровець Володимир — Малковичі.
Ч. 200/24 о. Винпицький Роман — Віжомля.

Сотрудництва одержали.

Ч. 454/Орд. о. Чайківський Теофіл управл. — Яворів.
Ч. 4986/23 о. Кулинич Василь — Угнів. Ч. 6754/23 о. Хаба
Петро сам. — Тинів.

Померли.

- о. Лаврецький Александер в Добрачині 20/10 1923.
 - о. Кміт Полієвкт катех. гіми. в Дрогобичи 2/11 1923.
 - о. Вислоцкий Ігнатій парох в Ступниці 2/11 1923.
 - о. Гарасовський Теофіл парох в Коровиці 7/11 1923.
 - о. Волошинський Василь парох в Вербянах 8/11 1923.
 - о. Калимон Григорій парох в Горуцку 16/11 1923.
 - о. Оргинський Михайло катехит учит. семинар. в Сам-
борі 27/11 1923.
 - о. Чичилович Анатоль катехит в Любачеві 5/12 1923.
 - о. Козаневич Анатоль парох в Бистриці 11/1 1924.
 - о. Телеп Андрій парох в Віжомлі 14/1 1924.
- Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З гр. кат. Еписк. Консистерії.
Перемишль, дня 1. лютого 1924. р.

† Й О С А Ф А Т
ЕПИСКОП

о. Стефан Мацюрак
Напцлер.

ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Ч. 312 орд.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою Милостю

і Благословенням св. Апостольського Престола
Єпископ Перемиський, Самбірський і Сяніцький.Всечесному Духовенству Епархії
мир в Господі і Архієрейське благословення!

Ювілей св. свщч. Йосафата, це важна хвиля великої дійсности, що має обновити, та внутрішню освятити вірних, поглибити у них католицьку свідомість та оживити релігійного духа. В тій цілі стараються Всч. оо. душпастирі відповідними до цього середниками, відчитами, святочними обходами, проповідями, місіями та Богослуженнями осягнути як найкращі очі цього ювілейного обходу.

Однак попри цю акцію та згадану ціль з огляду на вірних Всч. оо. душпастирі мусять рівночасно пам'ятати про це, що цей благодатний ювілейний час, це час обнови та духового підйому, час освячення самого духовенства. Тільки тоді як само духовенство зачerpне з ювілейного святкування нової благодатної сили для свого духовного

життя, наступить правдива обнова в духовнім життю народа. Справдішне повне значіння ювілейного обходу, утривалення його добрих оводів на будучність в нашім народі стоїть в тісній звязи з душевним хісном, що його придбають в часі ювілею самі духовні провідники вірних.

На протязі останного важкого десятиліття бачили ми та відчували, нашу неміч і безпорадність, ми досвідчали обмеженість засобів людських сил, та помочи у других людий. В подійсности твердої конечности скріпилося в глибині нашого ества незбите пересвідчення про безумовну залежність всякої нашої акції, нашого розвою, нашого життя будь індивідуального будь всенароднього, від надприроднього елементу всемогучої помочи з висше.

Благословення Божого, ласки з неба потрібно нам перш за все. А то благословення Боже, ця всемогуча поміч залежна від ступня нашого духовного життя. Чимбільше ми самі зближимося до Господа, тимбільше Господь зближиться до нас, тимбільша Його поміч для нас. Це бачимо на примірі св. свцмч. Йосафата. Без високих наук — бо був самоуком, без великих дочасних засобів — бо був монахом, мав Він силу в свому святому життю, якої немогла Йому дати ні сама наука, ні матеріяльні засоби, ні людська поміч. Це була надприродна сила з висше.

А цю силу дав Йому високий ступінь внутрішнього життя духовного, тісна злука Його волі з волею Бога, Його любови з безконечною Любвою. Життя св. свцмч. Йосафата, це контемпляція, це широка дорога містична, дорога витревалої молитви, щирої самоосвяти, нестримної праці, та геройського умертвлення. А з тої тісної злуки Святого з Богом, з Його власного освячення сплило освячення на вірних.

Всечесні Оці Душпастирі! У нас те саме завдання, та сама ідея, що єї переводив св. Йосафат. Спасеннядуш, поглиблення та поширення католицької ідеї, Христового Царства, це наше завдання, це наша ціль. Та не маємо до цего ні великих засобів дочасних, ні сприяючих обставин, ні помочи у людий. З усіх сторін трудности і противенства. Життєві обставини, наше окруженне, наше власне я, наші склонности і пристрасти, наша слабість, це чинники, що стоять на перешкоді нашому завданню, з якими неустанно

мусимо боротися. Одинока наша справжня поміч це сила Божої ласки, яка спливає на нас тимбільше, чимбільша наша злука з Господом, чим вищий ступінь нашого духовного життя.

Тому в першій мірі належить нам душпастирям в тім ювілейнім часі подвоїти працю над власним усовершеннем, щоби стати на вищий ступінь духовного життя. Тільки вищий ступінь освячення душпастиря дає йому повне розуміння Христової ідеї і потреби пожертвування всіх його найкращих сил для єї переведення.

А ясна жива ідея, то перша пружина до ділання. В природній області переготлює вона тони в могутню симфонію, вона складає камінь до каміння в величну святиню, вона переміщує краски в пречудну ікону, вона творить з мертвої камінної брили живу статую. В надприродній області скуплює вона всі духові сили, найкращі почування серця слуги Божого-душпастиря до переведення Божого пляну Христового Царства, вона як сила дана з небес творить слугу Божого готовим на все, здібним до саможертви, умиртвлення, упокорення, терпіння аж до мучеництва.

Ця надприродна ідея є душею душпастирвання. Вона опановує всі замисли і почини, всю діяльність, ціле життя душпастиря. О скільки вона є ширша і глибока від всяких інших дочасних ідей, о стільки видвагає вона душпастиря вище від всіх інших діячів, що служать ідеям вусшим і партикулярним.

Як багато є людей, що коротають своє життя безцільно у знеохоті та зневірі. Це люди у яких нема ясної цілі в життю, нема ідеї яка далаби напрям цілому їхньому життю. У них є звичайно забагато дрібних цілей, що неустанно змінюються. Звідси в їх життю безпляновість, плиткість, та несталість. Нема у них ідеї якаби опановала всі інші поменші стремління і дала доцільний напрям їх життю. О скільки низше стоявби душпастир, якого життю та його високому урядови душпастирському Христова ідея недалаби виключно одного напрямку.

Тому по взорові св. свщмч. Йосафата працюймо неустанно над усовершенням наших душ, бо ми «столпи і утвердження істини». «Яко каменіє живо зиждидетеся въ храмъ духовенъ святительство свято» — кличе до нас

св. Апостол. Зближаймося щораз більше до Христа через наслідування Його в нашій праці, в наших починах і трудах в цілім нашім життю, так щоби з св. Апостолом моглими о собі сказати: «Вже не я живу але Христос живе у мні».

А тоді ми, Христові Слуги і Його св. Церкви зможемо незломно без огляду на часи, на обетавини на будучі гороскопи, та песимізм нашого оточення працювати для наших вірних, для спасення їх душ, навіть мимо гіркої невдячності з їх сторони.

Злучені по приміру св. Йосафата тісно любовою з католицькою Церквою, оперті на Єї авторитеті зможемо успішно протиділати струям зіпсутого світа, анархії думок і скептичній байдужності всякій антицерковній діяльності, бо дух св. Церкви буде проявлятися в усіх наших словах і ділах, дух правди і любови. Благословення Боже спічне на нас і на нашій діяльності, і тоді сповниться обітниця Всевишнього на Його вибраним народі: „И ѿзъ совершъ встанки стада мовѣѣ ѿ кѣѣкъ земель и коврацѣѣ ихъ къ селеніамъ ихъ, и коврацѣѣтъ и умножатся. И костваю надъ ними пастыри и спасѣтъ ихъ и неединъ погинѣтъ ѿ числа.“

Благодать Вам і мир від Господа нашого Ісуса Христа і св. Священномученика Йосафата. Амінь.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 315/орд. В справі духовних місій для народу.

Всч. ОО. Декани донесуть тут найдалше до кінця червня ц. р., в котрім році в кожній з парохій їх деканату послідний раз відбулась духовна місія для народу, і яка, чи тридневна, чи п'ятидневна, чи десятидневна.

Рівночасно зазначать, в котрих парохіях їх деканату плянується місія в сім році, а також повідомлять Нас, в котрих парохіях місія булаб особливо вказана.

Ч. 316/орд. Ювілейний курс місійний.

Звертаєся увагу Всч. ОО. Деканів, що найдалше до 1. мая ц. р. були вони обовязані подати імена священників учасників ювілейного курсу місійного, який відбудеся від 23. червня до 27. червня ц. р. (гл. Перем. Епарх. Від.

Ч. І. 1922 ст. 13. Ч. 59|орд.) — Рівночасно повідомляємо, що на згаданий курс можуть зголоситися до дня 15. мая с. р. і священники не визначені дотичними Всч. ОО. Деканами.

Ч. 311|орд. Для історії культу св. свщм. Йосафата.

Проситься Всч. ОО. Парохів заповдати до Еп. Ординаріату всякі дані що відносяться до культу св. свщм. Йосафата в церквах нашої Епархії. Належить заповдати відомости про старі образи, хоругви, престולי, празники, відпусти в честь св. свщм. Йосафата, по можности з історичними даними, та фотографіями.

Ч. 313|орд. Справа предкладання звітів дотично відправи Служб Божих.

Пригадуємо Всч. ОО. Деканам, що кождий з них в совісти є обовязаним кожного року найдальше до кінця червня предклатати звіт зі стану відправи Служб Божих в парохіях їх деканатів в попереднім році, а рівночасно зазначувати, чи сповнено цей обовязок за минувші літа.

Ч. 314|орд. В справі звітів про релігійно-моральний стан вірних у парохіях.

Всч. ОО. Деканів, що ще не предложили тут звітів про релігійно-моральний стан вірних у парохіян їх деканатів, звиваєся, щоби чим скорше це зділали. В цих звітах належить звернути увагу, чи не загрожує де схизма згл. яка иньша релігійна секта.

Ч. 1522. — Пересторога перед книжками проти католицької віри.

В послідних часах чимраз частійше появляються поміж нашим народом книжки написані еретиками, які ворожо виступають проти св. Церкви і св. католицької віри, при чім фальшиво пояснюють і перекручують вискази св. Письма.— Сі книжки в переважній части походять з Америки, з відки їх привозять ворогами св. Церкви збаламучені наші емігранти.

Тому вказаним є голосити в нинішних часах проповіді на біблійні теми, а при тім доказувати народови, що

св. Церков католицька є одиноко покликаною до пояснювання св. Письма.

Щоби однак священики могли належито вивязатися з цього обовязку, повинні пильно вчитуватися в св. Письмо уживаючи при тім католицькою Церквою апробованого коментаря, добре переробити інтродукцію Старого і Нового Завіта і дотичні діли з апольогетики.

Вкідци поручаємо Всч. оо. Душпастирям звернути увагу вірних на кари, які св. Церков наложила на тих, що читають заказані книжки.

Ч. 1825. Справа Служб Божих.

Звертаєся увагу Всч. Отців, що не годиться відтягати відправи Служб Божих за прийаті стипендії по за приписаний час; занедбання в сім згляді нарушує заміну справедливості під тяжким гріхом.

Всч. ОО. Декани є в совісті обовязані при деканальній візитації точно провірювати записки Служб Божих, зазначувати відбуту візитацію своїм підписом і що року здавати звіт зі стану відправи Служб Божих Еп. Ординаріатови.

Ч. 1211. В справі кваліфікаційних табель кандидатів на опорожнені парохії.

З покликком на Наш розпорядок з дня 16. січня 1918 ч. 15/орд., який і на дальше остає в силі, повідомляємо Всеч. Отців, які вносять подання на парохії виставлені на конкурс, що мають обовязок подбати, щоби не лишень їх подання, — котрі належить впрост вносити, — але і їх кваліфікаційні табелі виповнені дотичними Всч. ОО. Деканами, перед упливом конкурсового речинця дійшли до рук Еписк. Ординаріату. В тій цілі найменше 14 днів передтим мають повідомити Всч. Уряд деканальний о своїм намірі старатися о якусь парохію згл. парохії і предложити відповідне число належито виповнених блянкетів на кваліфікаційні табелі.

Ч. 1826. — В справі метрик.

З огляду на добро сторін Еписк. Ординаріат не буде на будуче противитися, наколи гр. кат. Духовенство буде вертати до давньої практики при веденню метрикальних книг з тим, що назвиска родинні і назви місцевостей належить подавати так як звучать в нашій мові. —

Ч. 1827. Зворот коштів за св. Миро.

З причини високих коштів понесених на купно оливи, ріжних складників і спорядження св. Мира, кожний з Всеч. ОО. душпастирів є обов'язанні яко зворот тих коштів зложити свому Урядови деканальному що найменше по 1,000,000 Мкп. зі скарбони церковної своєї парохії а Всч. ОО. Декани зложать зібрану суму в захристії Церкви катедр. при побиранню св. Мира, яке в часі Зелених Свят поодиноким Церквам свого деканату розділити поручаєся.

Миро повинні відбирати або Всч. ОО. Декани самі або через відпоручених і уповновласнених до цього священиків.

Ч. 317/орд. Суспенза о. Прикопа Тиса.

Еп. Ординаріят подає отсим до прилюдного відома, що о. Прокіп Тис попав в церковну цензуру суспензи в чині і уряді. Всяке виконування дотично церковних функцій о. Тисом є длятого нарушенням згаданої церковної цензури.

Ч. 1828. Конкурсні іспити.

Повідомляєся Всч. Отців, що Епископська Консистерія на поданне о звільнення від конкурсового іспиту, що до котрих наступило відмовне рішення, на будуче не буде пересилати ніякої відповіді.

Ч. 891. Поручаєся книжочка: „Стежечка в рай.“

Цими днями появилася друком книжочка: »Стежечка в рай або майське богослуженне« зладжена поч. крилошанином і парохом Порохника Впр. О. Данилом Бодревичем в II-ім поправленім і збільшенім виданню.

Книжочка ся принадна — так що до змісту, як і свого зверхного вигляду, дуже надаєсь не лишень як підручник до богослужень на місяць май, але в загалі до духовного читання в кождім часі.

Тому горячо поручаємо її Всч. Духовенству і всім вірним. — Можна її набути в видавництві »Добра Книжка« у Львові.

Ч. 1829. Поміч убогим церквам.

Виділ Товариства ім. св. Ап. Петра для запомоги убо-

гих церков просить Всч. ОО. о ласкаве відправленне акафісту в дни св. Ап. Петра і Павла в своїй церкві, а на случай перешкоди в найблишчу неділю і надісланне жертв з цього акафісту посредством Епп. Консistorії Товариству ім св. Ап. Петра в Перемишлі. В неділю пред святом св. Ап. Петра і Павла зволять Всечесн. Отці оголосити відправлене акафісту в дни св. Петра і Павла та заохотити своїх парохіян до складання жертв підчас акафісту в користь нашого Товариства. Заразом упрашаєсь о вирівнанне всіх залеглих вкладок до Товариства.

Жертви належить прислати до Епископської Консistorії в Перемишлі.

Ч. 1830. Речинець іспиту на дяків.

Іспит на дяків відбудеся в Перемишлі в дяківським інституті дня 2. липня с. р. о 10. годині рано.

Приватисти, які бажалиби бути допущені до сего іспиту мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули в Перемишлі найдалше до 20. червня ц. р.

Всч. оо. парохи зволять при тих поданнях зазначити моральне поведення дотичного кандидата.

Речинець до вношення подання о прийнятте до дяківського Інституту в Перемишлі.

Кандидати, які стараються о прийняте до дяківського Інституту в Перемишлі на шк. р. 1924/25 мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули найдалше до кінця вересня ц. р. Необхідні услівя прийяття суть слідуючі: 1) Добре моральне поведення кандидата стверджене власним урядом парохіальним. 2) Укінчення IV. по крайній мірі III. кл. народних шкіл. 3) Добрий чистий голос. — Перед прийняттем до інституту відбудеся вступний іспит в дяківським Інституті дня 3. жовтня ц. р. о год. 10. рано, на котрий всі кандидати мають явитися.

Ч. 862/I. В справі даних до Шематизму на р. 1925.

Всеч. ОО. заподадуть слідуючі дані що до своєї парохії і перешлють їх Всеч. о. деканови до кінця червня 1924. 1. парохія — церков деревляна чи мурована (евент. каплиця) збудована р. . . 2) парох (завідатель) (сотрудник) родж. . . . рук. . . бж., ж., — відлич. — кан. поставл. . . 3. патрон:

імя, назвиско, місце перебування. 4. число душ в матер. . . .
 5. дочерна церков, віддаленне від матерної, число душ. . . .
 6. в парохії латинників. . . . жидів. . . . інших. . . . 7. шко-
 ли. . . . в парохії і в дочерній. . . . 8. брацтва. . . . товари-
 ства в парохії. 9. вінованя: огорожу, поля, лук, ліса, дров,
 и неужитків. 10. будинки парохіяльні в стані (добрім, се-
 реднім, лихім). 11. повіт, суд, скарбова каса, стація телегр.,
 почта, стація желізн., віддаленне від парохії. Всеч. Уряди
 деканальні перешлюють заповідані даткі до дня 15. липня
 Еписк. Консисторії.

Увага: Поверхню піль, лук огородів і неужитків, ліса. . .
 належить подати в квадр. метрах, арах, гектарах, а не
 в сажнях і моргах. — 1 га. = 100 арів. — 1 ар. = 100 м².
 1 морг = 1600 сажнів² = 57а 55 м². — 1 сажень² = 3'6 м².
 Отже: 1 морг = 57 а. 55 м². — 2 морги = 1 га. 15 а 09 м².
 10 м. = 5 га. 75а. 46 м². —

Ч. 862/II. — В справі поділу парохій на кляси.

Всеч. уряди деканальні самі або в порозумінню з Всеч.
 ОО. кондекальними (при нагоді весняного соборчика) пред-
 ложать Еписк. Ординаріатови поділ парохій свого деканату
 на 3 кляси. В I. клясі парохії ліпші під зглядом віновання,
 догідної комунікації, чесности парохіян, доброго стану цер-
 кви і будинків парох. II.-середні — III. лихі. Сей виказ
 потрібний Еписк. Консисторії для інформації. Речинець до
 кінця липня 1924.

Ч. 326/орд. В справі церковних книг акатолицького видання.

Поручає ся Всч. Духовенству перестеречи вірних, що-
 би не купували церковних книг акатолицького видання згл.
 щоби самі таких церковних книг не купували, бо Еписк.
 Ординаріят таких книг ані не цензурує, ані апробати на
 них не дає.

Ч. 320/орд. — Перестерігають ся перед читанням часописів ворожих св. вірі і Церкві.

З великим бодем серця запримітили Ми, що деякі на-
 ші часописи, що могли сповнити дуже важну місію в на-
 шім народі, цілий свій вплив використовують на це, щоби
 оплюгавити все, що святе і дороге кожному християнському

серцю, та щоби в нашій народі підкопати довіре до св. Апостольського Престола і його св. Установ.

В виду цього, що ся погубна робота згаданих часописів підтинає в корени існування релігійного морального і народного життя наших вірних, звертаємо увагу Всеч. Отців на це, що вони є обов'язані під гріхом тяжким не лишень не передплачувати і не читати таких часописів і їх звертати дотичним редакціям, але всіх сил доложити до цього, щоби і своїх вірних охоронити від цієї зарази.

Всч. ОО. Декани основно обговорять сю справу, як рівнож і справу злих книжок, на щогорічних деканальних зборах і будуть мати її в евіденції, а Всч. ОО. Душпастирі часто будуть перестерігати вірних перед читанням злих книжок і часописів в проповідях і приватних розмовах.

Ч. 325/орд. — В справі ношення заросту на лиці.

Заряджується, що ті священники, що одержали позволення ношення заросту на лиці, обов'язані носити **завсігди** довгу одіж, се є: реверенду з обойчиком.

Ч. 1766. Розклад науки релігії по всенародних школах

Щоби завести у всіх школах однообразність у науці релігії а Всеч. Отцям, що сповняють обов'язки катихитів по школах, подати розклад научного матеріалу, який належить конечно виучити шкільну молодіж, подаєсь Всеч. Духовенству подрібний розклад науки релігії як також і церковні пісні, які в поодиноких клясах в відповідному часі належить виучити. Сей розклад подає лише найконечнійші правди віри, тому Всеч. Отці будуть обов'язані його придержуватись і конечно виучити все, що він приписує. А отці катихити повинні його відповідно поширити.

Жерела:

- 1) Dr. Knecht: Kommentar zur biblischen Geschichte.
- 2) F. Spirago: Metodik der chr. Lehre.
- 3) о. Ев. Гузар: Катехетика і Провідник.
- 4) Pichler-Bielawski: Katechezy.
- 5) Plany dla nauki religii—Minist. wyznań i oświaty.
- 6) Пляни для науки релігії, Вістник Епарх. з р. 1898.

Розклад науки релігії для сільських шкіл

Матеріал поділений на 4. квартали. Кождий обіймає два і пів місяця шкільної науки

І. Рік науки

Наука устна: Катехит користує з підручників

- 1) о. Л. Лужницький: »Оставьте дітий прийти ко мні« ч. 1.
- 2) о. С. Біленький: Початки науки релігії.
- 3) Образки біблійні видання Гердера або о. Джулинського.

1. Квартал

- 1) Знак св. Хреста: Слава Ісусу Христу.
- 2) Сотворення світа. — 1. правда віри.
- 3) Сотворення людий.
- 4) Ангели.
- 5) Рай.
- 6) Гріх первородний.
- 7) Кара. — 2. правда віри.
- 8) Обітниця Спасителя.

Молитва: 1) Отче наш. 2) Молитва до Ангела Хоронителя.

Пісні: 1) Бог предвічний. 2) Господи помилуй. 3) Подай Господи.

2. Квартал.

- 1) Пречиста Діва Марія.
- 2) Благовіщення.
- 3) Різдво Ісуса Христа.
- 4) Поклін пастирів.
- 5) Поклін царів.
- 6) Утеча до Єгипту.
- 7) Поворот.
- 8) Хрещення Ісуса Христа. — 3. правда віри.

Молитва: Богородице Діво.

Пісні: Нова радість стала. 2) Тебі Господи.

3. Квартал

- 1) Ісус навчає людий.
- 2) Ісус благословить діти.
- 3) Чуда Ісуса — uzдоровлення хорих.
- 4) Молодець з Наїн.
- 5) Злоба жидів.
- 6) Ісус страдає.
- 7) Розп'яття Ісуса Христа.
- 8) Смерть — 4. правда віри.

Пісні: Претерпівий за нас страсти. Христос воскрес.

4. Квартал

- 1) Повторення: Смерть Ісуса.

- 2) Зложення до гробу (пояснення обряду).
- 3) Воскресення Ісуса Христа. — 5. правда віри.
- 4) Ісус являється ученикам.
- 5) Вознесення Ісуса.
- 6) Зіслання св. Духа. — 6. правда віри.
- 7) Чому ми звемося христіянами-католиками.
- 8) Церков католицька.

Молитва: Слава Отцу і Сину. 6. правда віри несистематично.
Пісні: Назарета любий цвіте.

II. Рік науки

Науна устна: Катехит покористується підручниками з I. року
1. Квартал

Повторення 1. кварталу з I. року. При сотворенню світа: 1) Бог є вічний. 2) Установлення Неділі 3) Заповідь Божа. Бог є всемогучий. 4) Душа і тіло. 5) Намова до злого. 6) При грісі: Бог є всевідучий — при обітниці Спасителя: Бог є наймилосерднійший.

6) Каїн і Авель. 5. Заповідь Божа.

7) Потоп. 6. Заповідь Божа.

8) Як жили діуди перед приходом Спасителя.

1. заповідь Божа.

Молитви: 1) Молитвами святих Отець. 2) Святий Боже.

3) Пресвятая Тройце.

Пісні: 1) Хресту Твоєму. 2) Вихваляйте гори, доли.

2. Квартал

1) Повторення з I. року при Благовіщенні: — що таке молитва; при Різдві: — Бог є найдобротливіший.

2) Стрітення Г. — о смерті доброго чоловіка.

3) Життя в Назареті — послух для родичів. 4. Заповідь Божа.

4) 12-літний Ісус в церкві — побожна дитина.

5) (Хрещення) Чудо в Кані Галил.

6) Буря на морі — уповаймо на Бога.

7) Помноження хліба.

8) Воскресення Лазаря.

Молитва: Под Твою милость. 2) 6 правд віри.

Пісні: Небо і земля. 2) Бог ся раждаєт.

3. Квартал

1) Візд до Єрусалима.

2) Зрада Юди (скупство) 7—10. заповідь Божа.

- 3) Тайна Вечера — о Службі Божій.
- 4) Ісус на горі Оливній.
- 5) Піймання Ісуса Христа.
- 6) Ісус перед судом. 8. Заповідь Божа (ложні свідки).
- 7) Дорога хрестна. Ісус на хресті. 2. Заповідь Божа (жиди сміються).

Молитва. 1) Митарева молитва. 2) 3. Господи помилуй.

Пісні: Святий Боже — Аلیلія.

4. Квартал

- 1) Йосиф і Нікодим (о добрих ділах).
- 2) Воскресення.
- 3) Миросиці. Вивчення 10. Божих запов.
- 4) Ісус являється Апостолам.
- 5) Ісус устанавляє Тайну Хрещення.
- 6) Що буде по смерті — о річах послідних.
- 7) Повторення матеріялу.

Пісні: О Богородице Діво Маріє.

III. Рік науки

Наука з підручників: Біблія мала о. Рудовича. Катехизм о. Лужицьного або Малий катехизм.

1. Квартал від сотворення світа до Авраама

- 1) При сотворенню світа: Бог є вічний — незмінний, наймудрійший, — всемогучий. 1. часть символа віри.
- 2) О Ангелах і їх упадку (гордість).
- 3) Сотворення чоловіка, чому прародичі були щасливі на душі і тілі.
- 4) а) Рай — б) гріх первородний (лакїмство — непослух). Бог є всевідучий — всюди присутний, в) лож перших людий — Бог є найсвятїйший. г) Хто був охоронений від гріха перв. (Непор. Зач. М. Д.)
- 5) Кара — Бог є найсправедливїйший. Слова сказанї Господом вивчити і обїтниця Спасителя (Бог є наймилосернїйший) 2. часть С. віри.
- 6) Каїн і Авель.
- 7) Потоп — надмірна надїя — закаменїлїсть на упїмнення.
- 8) Жертва Ноя: чи маємо бути вдячнї і кому?

Катехизм після Свят. від Рождества М. Божої до Введення.

- 1) о Бозі. 2) о Надїї. (Покров). 3) о вірі (св. Димитрій).
 - 4) о Церкві (св. Йосафат) 5) о Молитві (Введення в храм).
- Молитва: Прийдїте поклонїмся. 10. Божих Заповідий.
Пісня: о Мати Божа.

2. Квартал

- 1) Покликання Авраама.
- 2) Згідливість і гостинність його.
- 3) Содом і Гомора (любов ближніх).
- 4) Жертвовання Ісаака (любов Бога).
- 5) Яків.
- 6) Йосиф і його браття (невинність — чистота).
- 7) Йосиф прощає браттям (остави нам довги наша) і Яків переселяється до Єгипту.
- 8) Йов-християнин в терпінні.

Катехизм: від Введення до Трох Святих.

При Різді — 3-та часть Симв. віри — При Богоявл.
о 3-ох Божих Особах.

Пісні: Дивная новина, Вселенная веселися.

3. Квартал

- 1) Рождество Мойсея.
- 2) Покликання його і кари в Єгипті.
- 3) Пасха — Агнець — прообраз Ісуса Хр.
- 4) Перехід через Червоне море.
- 5) Чуда в пустині — манна — прообр. Пр. Евхаристії, Бог є найдобротливійший.
- 6) Сороклітня мандрівка.
- 7) Вхід до обіцяної землі (Бог є вірний).

Катехизм: при Стрястях — 4-та часть Симв. віри.

При Воскресенню 5-та часть Символа віри.

Молитви: Достойно есть.

Пісні: Слава; Єдинородний Сине.

4. Квартал

- 1) Давид — боротьба з Голіатом — як любити рідний край. Псалтир — псалми.
- 2) Соломон — як дбати о дім Божий.
- 3) Хто були пророки.
- 4) Ілія — сила молитви.
- 5) Три молодці в печі огневій — постійність у вірі.
- 6) Даниїл.
- 7) Браття Макавейські 11. і 12. часть Симв. віри. Мужество.

Катехизм: — При Вознесенню 6. і 7. часть Симв. віри.

При Сошествію С. Д. 8. часть Симв. віри.

О ласці Божій і основанню Церкви 9. часть Симв. віри.

Установлення Хрещення і Покаяння 10. часть Симв. віри.
Молитви: Заповіді церковні.

Пісні: Вітай між нами і Суплікація. Вивчення Симв. віри.

IV. Рік науки

Повторення з 1. і 2. року науки

1. Квартал

- 1) Благовіщення Марії.
- 2) Марія у Єлисавети.
- 3) Різдво Івана Хрестителя.
- 4) Різдво Ісуса — поклін пастирів і царів, Стригнення, злоба Юди, утеча до Єгипту — 12. літний Ісус в церкві, Хрещення Ісуса Хр. Покуса диявола — Ісус навчає людей.
- 5) Ісус виганяє купців — зневага дому Божого.
- 6) Чудо Ісуса — Чудо в Кані — буря на морі — помноження хліба.
- 7) Чудесна ловля риб.

Катехизм: Підготовлення до св. Сповіді після порядку правд віри. Всі Заповіді Божі в кількох лекціях перейти основнійше.

Молитва: Царю небесний.

Пісні: Пречиста Діво Мати.

2. Квартал

- 1) Паралітик.
- 2) Сліпороджений.
- 3) Прокажені.
- 4) Біснувагі.
- 5) Воскресення — молодця з Наїн — доньки Яіра.
- 6) Лазаря.
- 7) Преображення Ісуса Христа.

Катехизм: 1) 1. Зап. церковна. 2) 2. Зап. церк. 3) 3. Зап. церк. 4. 5. 6. Зап. церк. о ласці Божій і св. Тайнах. О грісі — о добрих ділах.

Молитви: молитви покаянні.

Пісні: Радість нам ся являє, Возвеселімся разом всі нині.

3. Квартал

Наука Ісуса Хреста 1) Блудний син. 2) Милосерний Самарянин. 3) Богач і Лазар. 4) Митар і фарисей. 5) О страшнім суді. 6) Ненависть жидів і зрада Юди. 7) Тайна вечера. — Город Оливний — Зловлення Ісуса.

8) Страсти — смерть — похорон І. Хр.

Катехизм: 1) О. Т. Покаяння — ісцит совісти. 2) О жалю. 3) Постанова поправи. 4) Сповідь. 5) О надолженню і відпусті. 6) О Найсв. Тайні Евхаристії і о Службі Божій. 7) О св. Причастію — як приймати.

Пісні: Іже Херувими — Благослови всім Ісусе милий.
Гріхи головні

4. Нвартал

1) Повторення Воскресення Ісуса Хр.

2) Ісус являється Апостолам.

3) Ученикам до Емаус. 4) Томі і установляє св. Сповідь.

5) Петро головою Церкви. 6) Вознесення і Сошествіє св. Духа. 7) Основання католицької Церкви. 8) Смерть

св. Стефана. 9) Праця Апостолів і навернення Савла.

Катехизм: 1) О Тайні Хрещення. 2) О Тайні Супружества. 3) Почитання Преч. Діви Марії і місяць май. 6) О чеснотах. 7) О Найсв. Серцю Ісуса.

Молитва; Перед св. Причастям.

Пісні: Боже великий єдиний. 7. Св. Тайн.

Жерела для катехитів.

Катехизм малий. Біблія мала. Провідник о. Гузара.
Катехизм о. Піхлера. Співаник о. Матюка.

5. Кляса.

Матеріал 3. кляси з погубленням і доповненням прим. пророк Єлисей, Йона — Товит — Естир — Елеазар — Юда Макавейський. Біблія середна. Катехизм малий в цілості. Літургіка мала о. Лужницького.

6. Кляса.

Біблія Нового Завіта поширена — повторення і основніше оброблення науки о ласці Божій і св. Тайнах, чеснотах. Літургіка мала о. Лужницького.

Ч. 1428. — Плян науки релігії у всенародних школах.

А.

В школах VII. клясових:

I. рік науки: усна наука	} на основі підручника о. Лужницького «Оставте дітей» І. Ч.
II. рік науки: усна наука	
III. рік: Малий катехизм з Малою Біблією Стар. Завіта.	
IV. рік: Малий катехизм з Малою Біблією Нового Завіта.	
V. рік: Біблія для виділових шкіл Стар. і Нов. Завіта.	

VI. рік: Середний Єпископ. Катехизм.

VII. рік: Мала Літургіка.

Б.

В школах VI. класових:

I. класи до IV. кл. як в VII. класових.

V. кл.: Біблія на вид. школи і Мала Літургіка.

VI. кл.: Сер. Єписк. Катехизм і Мала Літургіка.

В.

В IV. класових школах:

В I. до II. кл.: устна наука, як під А.

III. кл.: Малий Катехизм з Біблією Малою Стар. Завіта й Мала Літургіка.

IV. кл.: Малий Катехизм з Малою Біблією Нов. Завіта й Мала Літургіка.

Г.

В однокласових школах з IV. степеннями:

Так само як під В.

Сей плян обов'язує від часу його оголошення.

Ч. 1765. Плян вауки релігії в гімназіях.

З шкільним роком 1923/24 вводиться поступенно слідуєчий плян науки релігії в гімназіях:

I. кл. Історія біблійна Старого Завіта з принагідним пояснюваннем катехизмових правд.

II. кл. Історія біблійна Нового Завіта з принагідним пояснюваннем катехизмових правд.

III. кл. Катехизм.

IV. кл. Літургіка.

V. кл. Історія церкви.

VI. кл. Догматика.

VII. кл. Етика християнсько-католицька.

VIII. кл. Апольогетика правд віри.

В I. і II. класі належить уживати підручників о. Дра Ярослава Левицького, а в прочих класах давних підручників аж до часу, поки не будуть виготовлені відповіднійші.

Ч. 1246. — В справі свята садження дерев.

Міністерство Просвіти розпорядком з 17/IV. 1923. Ч. 5455/III. визначило вільний день від науки по всіх все-

народних школах, в якому управи шкіл мають улаштувати для шкільної молодіжи свято торжественного садження дерев.

Поручаєсь Всеч. Духовенству брати участь в сім шк. святі та й між своїми парохіянами поширювати зацікавлен-ня для сеї важної і для населення вельми пожиточної справи.

При сій нагоді, пригадується Всеч. Духовенству, що бл. п. Преосв. Гр. Яхимович поручав окремими розпоряд-ками удержувати при церквах шкільку дерев, та зобов'язу-вати женихів до садження і щеплення овочевих дерев. —

Ч. 327/орд. З'їзд О. О. Деканів.

Еп. Ординаріят подає до відома, що дня 19. червня с. р. відбудеться в Перемишлі в духовній семінарії з'їзд О. О. Деканів на спільні наради, на які всіх Всч. О. О. Настоятелів деканатів запрошаєсь. —

Ч. 328/Орд. — В «Українським Голосі», часописі що виходить в Перемишлі, в ч. 19. за рік 1924., поміщено на стороні 4.: «Вісти з Перемиської Епархії».

В виду ворожого становища вище згаданого часопису насупротив св. Апостольського Престола і нашого Еписко-пату, Еписк. Ординаріят вважає своїм обов'язком завітими Всеч. Отців, що повисші «Вісти» поміщено бев відома Еписк. Ординаріату.

Ч. 1777. — Оголошення про Загальні Збори Тowa-риства „Епархіяльна Поміч“ в Перемишлі.

Загальні Збори Товариства «Епархіяльна Поміч» в Пе-ремишлі відбудуться дня 27. червня 1924. р. в Перемишлі в будинку нового духовного семінаря при вул. Баштовій з слідуєчим дневним порядком: 1. 8. г. рано Служба Божа в катедральній церкві; 2. 9 г. Відкрите Загальних Збо-рів і вибір президії на час Зборів; 3. Звіт з діяльності виділу: а) секретаря, б) касієра, в) провідників II. і V. секцій, г) провірної комісії; 4. Вибір нового виділу (5 чле-нів і 3 заступників); 5. Вибір провірної комісії (3 члени); 6. Зміна VII. § 20. і пр. статута. 7. Внески виділу; 8. Внески членів. — За виділ Товариства «Епархіяльна Поміч» в Перемишлі дня 5. мая 1924.

М. Василькевич
секретар.

† *Йосафат Епп.*
Президент Т-ва „П. Е. П.“

Ч. 1831. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 30 червня 1924. виставляються на конкурс слідуєчі опорожнені парохії:

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 2. Рябе.

„ *Белзький*: 1. Белз.

„ *Бірчанський*: 1. Грозьова.

„ *Буківський*: 1. Пулави.

„ *Височанський*: 1. Красне.

„ *Горлицький*: 1. Висова, 2. Гладишів, 3. Долини,
4. Ждиня, 5. Климківка, 6. Криве, 7. Лі-
щини, 8. Мацина велика, 9. Новиця,
10. Рихвалд, 11. Смерековець.

„ *Грибівський*: 1. Брунари.

„ *Динівський*: 1. Павлокома.

„ *Добромилський*: 1. Риботичі.

„ *Дукляньський*: 1. Воля цеклинська, 2. Гирова, 3. Поляни,
4. Радоцина, 5. Ростайне, 5 Чорне.

„ *Жукотинський*: 1. Галівка.

„ *Комарнянський*: 1. Поріче ґрунт.

„ *Короснянський*: 1. Чорноріки.

„ *Куликівський*: 1. Артасів,

„ *Лупківський*: 1. Воля мігова, 2. Явірник,

„ *Любачівський*: 1. Милків.

„ *Лютовиський*: 1. Береги гірні, 2. Телешниця сянна
3. Хміль, 4. Царинське.

„ *Медицький*: 1. Барич.

„ *Мушинський*: 1. Войкова, 2. Лелюхів, 3. Матівва, 4. По-
ворозник, 5. Ростока вел., 6. Явіркі.

„ *Немирівський*: 1. Немирів.

„ *Перемиський*: 1. Вільшани.

„ *Підбузький*: 1. Свидник.

„ *Порохницький*: 1. Крамарівка, 2. Порохник.

„ *Равський*: 1. Белзевць.

„ *Риманівський*: 1. Поляни суров., 2. Сияява, 3. Ясель.

„ *Рудецький*: 1. Михалевичі.

„ *Сінявський*: 1. Майдан.

„ *Старосамбірський*: 1. Лінина мала, 2. Лопушанка хомина.

„ *Тіснянський*: 1. Криве ад Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка,
4. Яворець.

„ *Турчанський*: 1. Дзвиняч гор., 2. Лосинець.

„ *Устріцький*: 1. Лобозів,

Деканат *Чесанівський*: 1. Крупець. 2. Плавів.

„ *Яворівський*: 1. Порудно.

Прошення внесені не по формі і не заісмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дни 30. червня 1924, будуть уважані яко безпредметові.

Примічаєся, що всі Всеч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріат повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о прийяття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріат застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 1679. — Такси.

В виду цього, що всі теперішні ціни перевищають в великій мірі ціни передвоєнні, і в виду теперішнього усталення гроша, Еписк. Ординаріат анулює всі дотеперішні розпорядки дотично такс супружних і канцелярійних, — і заряджує, що від тепер будуть обовязуючими такси супружі установлені рішенням Еписк. Консисторії в Перемішлі з д. 22 лютого 1908 ч. 113 супр. як рівнож низше подані такси канцелярійні, та що числити буде на разі за одну передвоєнну корону один цілий п. золотий, який тепер виносить 1 мільон і 800 тисяч м. п.

Такси супружі I/I. посвоячення 10 к.; II/I посвоячення або споріднення — 8 к.; II/II посвояч. або спорід. 6 к.; III/II посвояч. або спорідн. 4 к.; прочі ступні 1 к. 6 сот.

Прочі такси супружі: *Impedimentum criminis neutro machinante* 10 К., розрішення від одної оповіди згл. освяченого часу 1 к.; від двох оповідей 2 к.; недолітности такса буде в кождім случаю установлена.

Такси канцелярійні; Антимінс 8 к.; благословлення церкви, кладовища, дзвонів — 6 к. 30 сот. За грамоту

відпущення з Епархії, грамоту похвальну, подання на парохію і всі інші подання, Есиск. Консисторія установить в поодиноких случаях таксу з тим, що найнижша такса виносить 1. к.

Знижка такс може мату місце в виїмкових случаях на совісне представлення дотичного пароха.

Залягаючі такси зволять Всеч. Отці вирівнати чим-скорше, з приміненнем вже теперішного розпорядку.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 1150. о. Тустанович Орест парох в Комарниках— м. деканом Височанським. Ч. 1218. о. Мохнацький Володимир парох в Тиличи — завідателем деканату Мушинського.

Відзнани крилошанські одержали.

Ч. 423. о. Калимон Іван, парох в Кривчи. Ч. 959. о. Гоцкий Алексей, парох в Дворцах.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 618. о. Лозинський Йосиф — Висоцко /нижне. Ч. 642. о. Флюнт Зиновій — Граб. Ч. 695. о. Лучечко Петро — Тисова. Ч. 809. о. Бодревич Данило — Улично. Ч. 1208. о. Кондрацький Василь — Підгайчики. Ч. 1373. о. Ткачук Ілія — Дорогошів вел. Ч. 1468. о. Матківський Василь — Краковець. Ч. 1605. о. Крупа Сильвестер—Шівків. Ч. 1606. о. Гамівка Павло — Лімна дек. Брч. Ч. 1694. о. Чайківський Кирило — Мшанна. Ч. 1773 о. Скварко Іван — Турочки нижні.

Завідательства одержали.

Ч. 51. о. Пристай Володимир — Явірник. Ч. 180. о. Кобрин Алексій — Порохник. Ч. 208. о. Ортинський Ілярій — Злоцке. Ч. 537. о. Осідач Богдан неопресв. Чорноріки. Ч. 4950. о. Вах Павло — Лінина мала. Ч. 715. о. Коленський Йосиф — Телешниця сянна. Ч. 716. о. Да-

цишин Василь неопресв. — Гирова. Ч. 920. о. Зятик Іван — Ростока велика. Ч. 919. о. Галушка Гнат — Брунари. Ч. 1007. о. Войтович Яків доїздж. в Воли цеклинській. Ч. 1143. о. Рибак Микола неопресв. — Матієва. Ч. 1144. о. Ляльович Йосиф неопресв. — Новиця і доїздж. — Рихвальд. Ч. 1168. о. Мельничук Антін неопресв. — Крамарівка. Ч. 1169. о. Сприс Еразм — Ступниця. Ч. 1170. о. Сухий Михайло неопресв. — Лобізва. Ч. 665. о. Хаба Петро — Порудно. Ч. 1176. о. Кріль Михайло — Чашин. Ч. 843. о. Вовчик Михайло — Галівка. Ч. 1106. о. Костек Мирослав — Милків. Ч. 1326. о. Дутко Петро — Горуцко. Ч. 1624. о. Чайківський Михайло — Немирів. Ч. 1698. о. Трешневський Андрій — Красне. Ч. 1773. о. Осередчук Теодор доїздж. — Явірки.

Сотрудництва одержали:

Ч. 244. о. Головецький Діонізій Ч. С. В. В. сам. в Острові. Ч. 462. о. Телеп Ярослав неопресв. — Камінка ліс. Ч. 483. о. Татомір Теофіль сам. — Кропивник стар. Ч. 678. о. Гриник Василь II проповідник при катедр. Храмі в Перемишлі. Ч. 1152. о. Конюшко Михайло неопресв. в Подільцях. Ч. 1153. о. Фок Ізидор неопресв. в Межиброді. Ч. 665. о. Мигаль Семен сам. в Тинові. Ч. 1188. о. Гнатківський Омелян управл. в Вязівниці. Ч. 1189. о. Небожук Андрій в Грушовій. Ч. 1773. о. Осередчук Теодор сам. в Шляхтовій.

Померли.

о. Тершаковець Александер професор дух. семинара і катехит в Перемишлі 24/2 1924.

о. Котис Атаназий парох в Телешниці сянній 11/2 1924.

о. Трешневський Михайло парох в Краснім 19/3 1924.

о. Гринчук Іван парох в Дмитровичах 18/4 1924.

Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 1. квітня 1924. р.

† Й О С А Ф А Т
ЕПИСКОП

о. Стефан Мацюрак

Канцлер.

II. Часть.

В справі виїзду деяких наших людей емігрантів до Канади, подається Всеч. Отцям слідує до відома.

Преосв. Будка, єпископ канадійський, пишуть під днем 12. I. згл. 2. IV. 1924. таке:

»Чи їхати нашим людям до Канади? ... Нехай ідуть ті що мусять. Вони і без поради поїдуть, а персвазі і так не здержать їх... Але треба якоїсь організації і опіки над ними... Знаю, що мимо спинювання, за много виемігрує. Сли вже ідуть, раджу, щоби на фарми їхали цілі родини. Одиниці з родин всі змарнуються, пропадуть«...

Хоч це виняте з приватного листа Преосв. Будки до нашого Преосв. Єпископа, Всеч. Отці зволють прийняти це яко директиву до поступовання там, де би сего була потреба.

Активна участь Всеч. Духовенства в сій справі, — тим менче заохочування, не є вказана.

Оплата ричалтована
розпор. Міністерства Почт і Тел.
в 25/5 1923 Ч. 2527/У.

Веч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

З покликом на ч: 345/орд. поміщене в „Додатку“ до попереднього числа Епарх. Відомостей, подаєся у відписі Брєве (Число 665. з д. 8. мая 1924.) Святійшого Вітця, вислане до Його Ексцеленції нашого Митрополита Кир Андрея, в справі надання відпустів з нагоди тристалитнього ювілею бл. смерті Св. Священомученика Йосафата.

PIUS P.P. XI.

VENERABILIS FRATER, salutem et Apostolicam Benedictionem.
Jam tercentesimi anni occasione ab obitu Sancti Josaphat Martyris, Archiepiscopi Polocensis Ruthenorum, Encyclicam Epistolam, die XII m. Novembris praeteriti anni, misimus ad Sancti Antistitis commemorationem faciendam, qui semper in votis habuit Slavorum gentium unionem cum hac Sancta Sede Apostolica provehendam, et pro catholica unitate martyr occubuit. Nunc vero, Venerabilis Frater, cum ab Episcopis Ruthenis edoceamur in honorem Sancti Josaphat, auspicata ejusdem tercentesimi anni occasione, in regionibus Ruthenorum sollemnia festa celebranda esse, ad amplificandum earundem festivitatum splendorem, Apostolica providentia, easdem exornare volumus coelestibus Ecclesiae thesauris, qui religionem Christifidelium ac pietatem augeant atque eorundem studium et in ipsa sollemnia conveniendi desiderium excitent. Quapropter de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum ejus Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, omnibus et singulis

Christifidelibus, ex utroque sexu, qui praestituto die, in quo memorata solemnia agentur, pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, peccatorum conversione, Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, atque ad mentem Nostram pias ad Deum preces effundentes vere poenitentes et confessi se Sacra Communionem refecerint, PLENARIAM omnium peccatorum suorum INDULGENTIAM et remissionem misericorditer in Domino concedimus; illis vero fidelibus, qui cuilibet e supplicationibus ante sollemnium eorundem celebrationem habendis devote adstiterint, quoties id peregerint, toties de numero poenali, in forma Ecclesiae consueta, partialem SEPTEM ANNORUM totidemque QUADRAGENARUM Indulgentiam largimur. Plenariam praeterea ac partiales indulgentias, quas supra diximus, pari auctoritate Nostra assuetis sub conditionibus, concedimus iis quoque omnibus, qui respectivis in paroeciis intersint actionibus sollemnibus, quae ad honorem Sancti Josaphat, intra suorum dioecesium fines singulis in paroeciis Ordinarii locorum peragi jubebunt. In quolibet autem ex hisdem diebus statutis ab Episcopis concedimus ac largimur ut Sacra Liturgia a quocumque presbytero Rutheno ad honorem Sancti Josaphat Episcopi et Martyris celebranda pro cujuscumque Christifidelis anima, quae Deo caritate conjuncta e vita migraverit, animae ipsi, pro qua celebrata fuerit, perinde suffragetur ac si ad PRIVILEGIATUM ALTARE celebrata fuisset. Tibi denique, Venerabilis Frater, ceterisque Ruthenorum Episcopis, qui sollemnibus hisce tercentesimi anni occasione ab obitu Sancti Josaphat festivitatibus in singulis locis propriae dioecesis aderunt, facultatem impertiendi tribuimus, Nostro nomine et auctoritate, post ipsam sollemnem commemorationem, servatis servandis, APOSTOLICAM Christiano populo adstanti cum plenaria addita indulgentia BENEDICTIONEM. Coelestium interea bonorum auspiciem, Nostraeque benevolentiae pignus, tibi, Venerabilis Frater, ceterisque Episcopis benedictionem Apostolicam in Domino peramanter impertimur.

Non obstantibus contrariis quibuscunque.

DATUM ROMAE, APUD SANCTUM PETRUM, SUB ANNULO PISCATORIS,
DIE VIII M. MAII, ANNO MCMXXIV. PONTIFICATUS NOSTRI TERTIO.

Venerabili Fratri

Andrae de Szeptycky

Archiepiscopo Leopoliensi Ruthenorum.

P. Card. Gasparri

^a Secretis Status.

Згадані отже відпусти суть слідуєчі:

I.) повний відпуст з нагоди торжества празника св. Свящ. Йосафата, яке відбудеся в цілій нашій галицькій Провінції сего року, зглядно в неділю, на яку переноситься сей празник. Цей відпуст можуть позискати всі християне, що з сокрушеним серцем висповідаються, запричацаються і помоляться о згоду між християнськими володарями, о викорінення ересей, навернення грішників, вивисненне св. матери Церкви і в наміренню св. Отця.

II.) повний відпуст для тих, котрі будуть брати участь в торжествах, які відбудуться сего року в поодиноких парохіях Епархії, як се було заряджене спільним посланнем гр. к. Епископату. Услівя позискання відпусту такі самі як під I;

III.) відпуст часний 7 літ і 7 чотиродесятниць для тих, що будуть присутні на богослуженнях, які відбудуться перед згаданими торжествами св. Свщ. Йосафата.

IV.) кромі цього всі наші священники, які в згаданих торжественних днях будуть відправляти Службу Божу в честь св. Йосафата за душу християнина помершого в Божій ласці, мають особистий привилей престола, се є, що через сю Службу Божу душа помершого доступить увільнення від кар чистилища, сли Г. Богу так подобається.

V.) Епископи мають власть в часі згаданих торжеств уділяти в імени Святійшого Вітця Благословення з повним відпустом.

Ч. 493/орд. Будова церкви в Перемишлі на Засяню.

Перемишль, давна столиця наших князів, а тепер престольний город гр. кат. Епископів числив в глибокій давнині вісім церков. Це значне число наших храмів Божих гарно свідчило про заможність, а ще більше про релігійного і жертволюбивого духа наших батьків, князів, вельмож і всього народа. Але сумна доля нашого народу важко відбилася і на горожанях Перемишля. Церкви погоріли — а на місце давних не було спромоги поставити нові. Навіть катедрa опинилася не в своїй будівлі.

Нині Перемишль зі своїм зверх 10 тисячним гр. к. населенням має внутр міста ледви одну однісіньку церкву і то з доступом дуже не вигідним. Не дивно, що потреба

церкви дається всім дуже відчувати. А вжеж найбільше відчують єї 4 тисячки громадян Засяня.

В р. 1892, в ювілейний рік 50 літнього єпіскопства Його Святости Льва XIII., що так глибоко записався в історії Василянського Чина, пок. Мітрат М. Подолинський рішився для прославлення великого Папи побудувати Церков на Засаню і віддати її під управу оо. Василян. Його невсипучі заходи і старання довели небавом до цього, що закуплено простору площу при ул. Грунвальдській. Тут місце підчеркнути безінтересовну працю п. меценаса Др. Теофіля Кормоша, що всі контракти переводив безплатно. Завязаний комітет з крилошан і визначних світських осіб продовжав діло успішно наперед. Закуплено більше площ і навіть зачато громадити матеріал. Однак воєнне лихоліття припинило працю. Зібраний матеріал забрало австрійське військо.

Від дня 9. травня 1924 р. діло будови переняли самі оо. Василяни, які ще 15. грудня 1913 р. прибули до Перемишля і замешкали тимчасово в домі на тійже площі при стежці св. Івана 4. Однак вони, маючи лишень невеличку і недогідну капличку на поверсі, не могли розвинути належито своєї апостольської праці.

Потреба церкви на Засяню ще більше дається відчувати в теперішних часах. Повоєнне лихоліття ще більше винищило і придавило в нас духа. Ми позбавлені всіх орудників, які впливалиби корисно на піднесення нашого духа. Одиноким чинником, що може поставити наш наріц на ноги, є Церков. При свідомости і релігійнім виробленню росте і свідомість національна. В засадах Церкви ми найдемо найздоровіші і найтриваліші основи національного життя та будівництва. — Долучім ще ювілейний рік св. Йосафата, мученика св. кат. Церкви і народу, а знова знайдемо обовязок незанедбування справи і приложення рук до наміреної праці.

Тимто звертаємось з усильним проханням до всего Всеч. Духовенства Епархії, всіх наших товариств, брацтв і всіх вірних. Згляньтесь на велику нашу потребу, не пожалуйте жертв і щедрих датків на будову ювілейної церкви. Слава і уподобанне Господа, звеличенне св. Йосафата, спасенне душ нашого народу, охорона нашого обря-

ду, добро численної молодіжи, добро основного морального піднесення нашого народу хай отворить наші щедрі серця щоби подати помічну нам руку. Передовсім підчас реколекцій, місій, празників спільною заохотою стараймось призбирати як найбільший фонд на величаву ціль. „*В ім'я твое, кінчимо наш зазив словами св. Письма, твори милостиню. — Залогъ ко добру сокровиществуешъ тебе на день нѣжды. Зане милостина въ смѣрти избавляеть, и не оставяеть ити къ тмѣ.*“ (Товія 4).

Жертви грошеві просимо висилати переказом до гр. кат. Еп. Консисторії або Ігуменату оо. Василян в Перемишлі. Всякі, хочби найменші цатки будуть з подякою оголошені прилюдно, а імена тих, що зложать 500 золотих, будуть вписані в пропамятну книгу фундаторів і добродіїв церкви оо. Василян і за них правитиметься рік-річно 2. Сл. Божі, одна за живих друга за померших.

† ЙОСАФАТ
ЕПІ.

Ч. 494/орд. — Зїзд ОО. Деканів.

Заповіджені на день 19. червня с. р. Збори ОО. Деканів не могли відбутися ізза моєї неприсутности. Прошу проте всіх ОО. Деканів і ОО. Настоятелів деканатів прибути на Збори, які відбудуться дня 30. вересня с. р. в Перемишлі в будинку дух. Семинарії.

Реферати визначені на день 19. червня, лишаються не змінені.

Початок Зборів о год. 9-їй.

† Йосафат Епп

Ч. 495/орд. В справі щогорічних реколекцій для Всч. Духовенства.

З огляду на обставини, Еписк. Ординаріят був приневолений знести 2 послідні речинці реколекцій визначені на цей рік, а іменно речинець від 15 ого до 19. вересня і від 22-ого до 26. вересня ц. р. з тим, що священники визначені до відбутя реколекцій в згаданих речинцях окремим розпорядком звернеим до Всч. ОО. Деканів зістали приді-

лені до відбуття реколекцій в перших трох речинцях визначених тутешнім розпорядком Ч. 60/орд. 1924 (Епарх. Відомости 7924 Ч. I. ст. 13).

Зміни є слідуєчі:

В першій речинці від 4 — 8 серпня возьмуть участь священики деканатів: Балигородського, Височанського, Горлицького, Грибівського, Добромильського, Дуклянського, Жукотинського, Ліського, Лупківського, Лютовиського, Мушинського, Риманівського, Сяницького, Тіснянського, Турчанського, Устрицького, Всеч. ОО. Катехити, які тамтого року не брали участі в реколекціях.

В II-ому речинці від 1-ого до 5. вересня відправлять реколекції священики дек. Белзького, Бірчанського, Бориславського, Буківського, Варяжського, Великомоств, Динівського, Дрогобицького, Жовківського, Комарнянського, Короснянського, Краковецького, Перемиського, Равського, Радимнянського, Рудецького, Самбірського, Сінявського.

В III. сирії в днях 8 — 12 вересня возьмуть участь священики прочих деканатів і священики, які хоч не обов'язані, добровільно зголосяться.

Ч. 496/орд. Пригадка до ОО. Деканатів.

Всч. ОО. Деканів, що єще не зголосили священиків на дві послідні серії щорічних реколекцій і не предложили звітів дотично устроювання місій в деканаті, дотично релігійно-морального стану поодиноких парохій та відправи Служб Божих за рік 1923 і попередні літа, взиваєся, щоби негайно це зділали.

Ч. 497/орд. В справі голошення оповідий.

Стверджено, що деякі парохи приступають до голошення оповідий мимо того, що при переведенім передшлюбнім протоколі виявилася якась публична розриваюча перепона супружа, через що наражають сторони нераз на великі видатки в случаю неодержання законного розрішення від сеї перепони. Заборонюєся проте строго під личною відвічальністю приступати до голошення оповідей, если при передшлюбнім протоколі виявилася якась перепона супружа, без одержання вперед розрішення від власти церковної.

Ч. 498/орд. Справа прийяття до дух. семинарії.

Гімназьяльні матуристи, що мають намір старатися о прийятте на богословські науки в дух. семинарії в Перемишлі, мають внести прохання до Еп. Ординаріату через деканальний уряд найдалше до 15. вересня.

До прохання належить долучити:

- 1) метрику уродження і крещення,
- 2) свідоцтво зрілости в оригіналі,
- 3) всі інші свідоцтва шкільні,
- 4) свідоцтво поведення і кваліфікації від місцевого пароха,
- 5) свідоцтво горожанства виставлене дотичним Староством,
- 6) свідоцтво здоровля виставлене лікарем семинарії Др. Юл. Войтовичом,
- 7) заяву родичів зглядно опікунів, складати оплату за удержання в семинарії і за науку в висоті назначеній Ректоратом.

Крім сього кождий кандидат має явитися особисто на елекцію яка відбудеся 20. вересня о 9. г. рано в духовній семинарії.

Ч. 499/орд. Оплата на удержання дух. семинарії в Перемишлі.

На удержання духовної семинарії в 1924/25 р. назначує Еп. Ординаріят таку оплату:

- 1) ОО. Парохи згл. завідателі зложать від кождого уживаного морга ерекціональної землі (поля, огороду, сіножати аба ліса) по 2 клг. збіжа.
- 2) ОО. Катехити зложать 1% своєї платні.
- 3) Кожда церква платить по 10 — 20 зл.

ОО. Декани з двома прибраними оо. кондеканальними будуть творити комісію, яка видасть близші зарядження. Ця комісія буде управнена узгляднювати обставини поодиноких священників і може евентуально зменшити або в вимкових випадках звільнити від назначених датків.

Ч. 2.475 Податок маєтковий.

В справі оподатковання 1) духовенства і 2) майна цер-

ковного, монастирського і т. п., також в цілі пояснення уступу б) арт. 3 закону о маєтковім податку (Дн. З. Р. П. ч. 94 поз. 746 та § Б. точка 6. розпорядку IV. Міністра Скарбу з дня 1. січня 1924 р.) Дн. З. О. П. ч. 4. поз. 32 Міністерство Скарбу рескриптом з 19. мая 1924, ч. 1732/V подало слідуєче пояснене:

1. Духовні всіх віроісповідань, які дійсно уживають майна бенефіціяльні, ерекціональні і інші маєтки церковні, не можуть бути уважані за посідаючих право маєткове (ужитковання) в розумінню к. ц. і § 17. розп. II. Міністра Скарбу з дня 15. падолиста 1923, (Дн. З. Р. П. ч. 123, поз. 996), бо доходи з уживаних через них маєтків становлять в цілости або в части їх службове вивіновання (пенсію), котре яко таке не підлягає маєтковому податкови.

Душпастирі проте підлягають податкови маєтковому лише від іншого евент. посіданого майна приватного (приміром від живого і мертвого інвентаря, домового урядження, дорогоцінний і т. п.) не звязаного з виконуваним через них урядом.

Висказана в посліднім реченю § 4. Б. точка 6. розп. IV. Міністра Скарбу з дня 1. січня 1924 р., засада, що ужитковець платить податок тільки від вартости права ужитковання, очеркненої по думці § 17. розпор. II. Міністра Скарбу з дня 15. падолиста 1923 має примінення до ужитковців духовних тільки в тих случаях, наколи они уживають якого майна, незвязаного з заниманим через них урядом.

2. Маєтки церковні, монастирські і т. п. оскільки не служать цілям релігійного культу безпосередно, зглядно оскільки доходи з них не є уживані виключно на повисшу ціль, засадничо підлягають маєтковому податкови згідно з постановами арт. II. точка 6. закону о маєтковім податку і § 4 Б. точ. 6 розпорядження IV Міністра Скарбу з дня 1. січня 1924 (Дн. З. Р. П. ч. 4 поз. 32). Розуміється, що повисша засада не виключає звільнення певних маєтків церковних на основі арт. 3. I точ. 4 закону о маєтковім податку с. є оскільки майно не перевищає вартости 3.000 зол.

3. Рівночасно Міністерство Скарбу поручає уморити приписані від недвижимоостей церковних (бенефіціяльних

капітульних, єпископських) монастирських і інших стоваришень релігійних, квоти другого зачету на рахунок податку маєткового, а евент. вплачені титулом того зачету квоти зачислити на рахунок першої рати податку, платної в часі від 10 червня до 10 липня 1924.

Палата скарбова у Львові під днем 28. мая 1924, ч. 49056 подаючи повисше пояснення Міністерства до відома всему Духовенству тутешної Епархії жадає, щоби всі Духовні у приналежнім Інспектораті скарбовім зложили заяви маєткові — оскільки єще це не сталося.

Заразом звертає увагу, що обіжниками Міністерства Скарбу з дня 5 лютого 1924, ч. 376 і з дня 12 мая 1924, ч. 2728, та обіжниками Міністерства Реформ рільних з 1. лютого 1924 ч. 460 і з 10 мая 1924 ч. 2087 зістали заряджені як найдалше ідучі улегшення парцеляції ґрунтів на покриті маєткового податку а платникам цього податку можуть Інспекторати скарбові зізволяти на відрочене речинця оплати кожної рати податку на три місяці числячи від дня упливу речинця платности рат податкових. В тій цілі Інспекторати податкові будуть виставляти посвідки щодо високости рати податку зглядно виміру його а відтак на просьбу о відроченє, до котрої буде долучена посвідка Уряду земського щодо внесення подання о парцеляцію, будуть зізволяти тримісячне відрочення речинця платности.

Єписк. Консисторія подаюче повисше до відома Всечесного клиру зі своєї сторони розпоряджає:

1. Заяву щодо майна парохіяльного чисто церковного належить зложити у властивім Інспектораті скарбовім, если це ще не зроблено.

2. В цілі покритя виміреного податку маєткового від ґрунтів парохіяльних можна вносити подання о дозвіл на продажу части ерекціонального поля виключно на ту ціль що і сам закон предвиджує та допускає.

3. При наміреній продажу належить примінитися до тутешної загальної інструкції з 26 січня 1920 ч. 290, (Ч. I. Перем. Епарх. Від. з р. 1920 стор. 5-7) що до позбування майна церковного і що до розпорядку ч. 3083 „В справі ланини“ (Ч. IV Перем. Епарх. Від. з р. 1922 стор. 51-52).

В цілі охорони майна церковного може до продажі бути вибране поле, яке найменший пожиток приносить,

і в такій кількості, якої ціна вистарчить на оплату маєткового податку від ерекц. ґрунту. Совісна опінія комісії декальної в тім згляді є для духовної власти необхідною потрібною і буде міродайною при порішенню подання так о дозвіл на продаж як і о затверджене контракту купна продажи. За вибір предмету продажи і оцінку його робимо так ОО. Парохів як і членів декальної комісії в совісти відвічальними.

5. Евентуальна позісталість з ціни купна по уплаченю податку маєткового мусить бути пупілярно наміщеною на річ корінного майна парохії.

6. Не відповідаючі повисшим услівям подання не будуть узгляднені.

Ч. 500/орд. Справа заложення „Апостольства Молитви“.

Всеч. ОО. Парохи, що хотять заложити у себе „Апостольство Молитви в злуці з Пресв. Серцем Ісуса“ зволють ласкаво віднести до дієцезального директора „Апостольства“ в Перемишлі — Засяне, стежка св. Івана 4., Ігумена монастиря оо. Василіян.

Подати належить точно імя і назвіско пароха, місцевість де має бути заложене „Апостольство“, послідна почта, Церква і єї покровитель.

Крім цього належить зложити канцелярийне 5 зл. п., і почтове.

В противнім случаю всі просьби мусять остати без відповіді.

Ч. 2350 В справі відправи Служб Божих у приватних каплицях.

Звертаєся увагу Всеч. Духовенства що на відправу Служб Божих в приватних каплицях позваляє зправила лишень св. Ап. Престол. Щоби отримати цей дозвіл, треба навести важні причини. Такою причиною прим. не може бути само бажання якоїсь особи, щоби в означенім дні відправити Службу Божу в приватній каплиці.

Ч. 501'орд. В справі співу шкільної молодіжи в церкві підчас Богослуження.

Поручаєся Всеч. ОО. катехитам шкіль середних, все-

народних і учительських семинарій подбати а се усиљно, щоби в неділі і свята підчас Служби Божої уся шкільна молодіж а не лишень ті що належать до хору, співала літургічні і інші церковні пісні звичайним у нас прийнятим напівом т. зв. самоїлкою. Через се не належить занедбувати і плекати хоральний спів, а шкільний хор мігби співаги прим. в більші празники або підчас Богослужень з нагоди шкільних свят.

Ч. 2766. В справі конкурсних іспитів.

Повідомляєся Всеч. Отців, що в часі виставлення парохій на конкурс Еписк. Консисторія безусловно не буде уділяти звільнень від іспиту конкурсного о душпастирські бенефіції. Евентуальні прохання Еписк. Консисторія буде брала під розвагу доперва по упливі конкурсного речинця.

Ч. 502|орд. Письма до Еписк. Консисторії.

Звертаємо увагу Всч. Отців, щоби при переписці з Еписк. Ординаріатом згл. з Еписк. Консисторією кожду справу полагоджували осібним письмом і не лучили більше справ разом, бо це дуже спинює канцелярийне діловодство.

Ч. 503|орд. В справі асекурації церковей і парохіяльних будинків.

Еписк. Ординаріят довідуєся, що декотрі комітети парохіяльні залягають з заплаатою асекураційної премії за обезпечені церкви і парох. будинки у Дністрі. Еписк. Ординаріят перестерігає перед таким способом поступовання, яке — на случай огню, наражає парохії на утрату церковного добра і на неможність відбудуватися. Поручає проте Всеч. ОО. Настоятелям парохій мати сю справу на оці, щоби залеглі премії у Дністрі заплачено, за низькі премії підвисшено а обекти незаасекуровані тамже заасекуровано.

Ч. 3068. — Виміна марок п. на золоті.

Еписк. Ординаріят пригадує Всеч. ОО. щоби припильнували і виміняли находячіся в церковних або братських касах марки п. на золоті. Вимінювати можна до 30. падолиста 1924 в касах скарбових і у відділах Банку польського.

Ч. 504|орд. **Основання місійного Комітету як Секції тов. Епарх. помочи.**

Повідомляється Всеч. Духовенство, що при тов. Епарх. Поміч завязався Комітет місійний. Головою сего комітету є Впр. о. Кипріян Хотинецький, почетний крилошанин і декан ярославський. Близших інформацій уділяє О. Василь Гриник в дух. семінарії.

Ч. 505|орд. **Бібліотеки деканальні і парохіяльні.**

Еписк. Ординаріят пригадує Всеч. ОО. щоби відновили, зглядно подбали про основане бібліотек деканальних для священників і парохіяльних (братских) для вірних. На кожній книжці з бібліотеки деканальної має бути печатка деканальна і число. Подібно книги бібліотеки парохіяльні — мають мати печать парохіяльну. Про правильник, як завідувати бібліотекою — про средства набування книг — евентуально жертв, умовляється Всеч. Отці — на найблизшим Зборі деканальнім.

Ч. 506|орд. **Молебен до св. Священномученика Йосафата.**

Повідомляється Всеч. Духовенство, що стараннем і накладом Еписк. Ординаріату видано книжочку: „Молебен до св. Священномученика Йосафата“. Ціна одного примірника 10 сот. — Кожному деканатови перешле Еписк. Ординаріят около 50 примірників через Отців що будуть брати участь в реколекціях.

Належитість зложать ОО. Декани підчас Зїзду Деканів дня 30. вересня с. р.

Ч. 3161. — **Конкурс на опорожнені парохії.**

З речинцем до 30 вересня 1924. виставляються на конкурс слідуочі опорожнені парохії:

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 2. Рябе.

„ *Бірчанський*: 1. Грозьова.

„ *Горлицький*: 1. Виссова, 2. Гладішів, 3. Долини, 4. Ждиня, 5. Климківка, 6. Криве, 7. Ліщини, 8. Мацина велика, 9. Новиця, 10. Рихвалд, 11. Смерековець.

„ *Динівський*: 1. Павлокома.

„ *Дуклянський*: 1. Воля цеклинська, 2. Гирова, 3. Мицова, 4. Радоцина, 5. Ростайне, 6. Чорне.

- Деканат *Жукотинський*: 1. Галівка.
 „ *Комарнянський*: 1. Поріче ґрунт.
 „ *Короснянський*: 1. Чорноріки.
 „ *Лупківський*: 1. Воля мігова. 2. Явірник,
 „ *Лучанський*: 1. Дорожів.
 „ *Любачівський*: 1. Милків.
 „ *Лютувиський*: 1. Береги гірні, 2. Хміль.
 „ *Медицький*: 1. Барич.
 „ *Мушинський*: 1. Войкова, 2. Лелюхів, 3. Матієва, 4. Ро-
 стока вел., 5. Явірки.
 „ *Немирівський*: 1. Немирів.
 „ *Підбужський*: 1. Свидник, 2. Сприня.
 „ *Порохницький*: 1. Крамарівка.
 „ *Равський*: 1. Белзець.
 „ *Риманівський*: 1. Поляни суров., 2. Сиява, 3. Ясель.
 „ *Рудецький*: 1. Коропуж, 2. Михалевичі.
 „ *Самбірський*: 1. Ваневичі.
 „ *Сінявський*: 1. Майдан.
 „ *Старосамбірський*: 1. Лінина мала, 2. Лопушанка хомина,
 3. Потік.
 „ *Судово-вишенський*: 1. Дмитровичі.
 „ *Сяницький*: 1. Трепча.
 „ *Тіснянський*: 1. Криве ад Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка,
 4. Яворець.
 „ *Турчанський*: 1. Дзвиняч горішний.
 „ *Устріцький*: 1. Лобозів,
 „ *Чесанівський*: 1. Крупець, 2. Плазів.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені по-
 трібними залучниками, а особливо без свідцтва з конкур-
 сового іспиту, як і ті, котрі вплинули по дни 30 вересня
 1924 будуть уважані яко безпредметові.

Примічаєся, що всі Всеч. ОО. що одержать презенту
 на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну
 або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на
 жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на
 евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, на-
 міряючих внести подання о прийняття в спис на висше зга-
 дані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів,
 які вже істнують, зглядно які в будучности будуть в висше
 вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим
 на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на огриману парохію, кожний з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Х Р О Ї Қ А.

Іменовання:

Ч. 1489. о. Тустановський Лонгін парох в Вільках мазовецьких — Деканом Равським на місце увільненого на власне прошене дотеперішнього декана о. Володимира Гойдиша. Ч. 1648. о. Демянчик Іван парох в Скоцові — завідателем деканату Порохницького на місце дотеперішнього декана о. Данила Бодревича, який перейшов на иншу парохію. Ч. 1977 — о. Наконечний Андрій парох в Заміхові — Ординаріятським шкільн. Комісарем до шкіл деканата Радимнянського. Ч. 1978. о. Наконечний Андрій парох в Заміхові — м. деканом Радимнянським. Ч. 2064. о. Панасевич Дмитро — деканом Балигородським на місце увільненого на власне прошене дотеперішнього декана о. Чайківського Володимира Ч. 2601. о. Калинський Іван парох в Зубкові — деканом Сокальським на місце увільненого на власне прошене дотеперішнього декана Впр. о. Волосянського Івана Ч. 407|Орд. Впр. о. Зубрицький Александер Архідіякон Капітули — предсіателем Суду апеляційного в справах подружжя. Впр. о. Др. Левицький Василь кустос Капітули — оборонцем Суду апеляційного. Всч. о. Несторович Лев катехит гімн. української і Всеч. о. Мацюрак Стефан канцлер Еписк. Консистоїї — Радниками того Суду.

Канонічні інституції одержали:

Ч. 1915. о. Винницький Роман — Ожомля. Ч. 1916 о. Дороцький Йосиф — Лішовате. Ч. 2038. о. Павлюк Матвій Нагірці. Ч. 2412. о. Ільницький Іван — Бистриця. Ч. 2868 о. Ринявець Гнат — Регетів Ч. 2869. о. Корнова Стефан, Лабова.

Завідательства одержали:

Ч. 2534. о. Типа Корнилій — Коропуж. Ч. 2710. о. Підгарбій Іван — Завадка дек. Риманівського.

Сотрудництва одержали :

Ч. 1964. о. Щепанський Стефан сам. — Шляктова.

Ч. 2711. о. Хаба Петро — Орове.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 15. серпня 1924. р.

о. Стефан Мацюрak

Канцлер.

† Й О С А Ф А Т

ЕПИСКОП

II. Часть.

Членська вкладка членів тов-а П. Е. П.

Сегорічні Загальні Збори тов-а „Епархіяльна Поміч“ порішили вже на рік 1924 підвищити членську вкладку звичайних членів з 500 Мп. до 12 (дванайцять) зол. річно. Члени основателі платять 240 зл., а спомагаючі 120 зл. одноразово. Вкладки можна вплачувати також ратами. З огляду на те, що оборотовий фонд тов-а виносить з кінцем р. 1923. всего на всего Мкп. 3,314.107*27, а виділ Товариства потребує готівки на реставрацію і забезпечення своїх реальностей, проситься Всеч. оо. деканів о зібране членських вкладок при нагоді деканальних Зборів і надісланне готівки посредством долучених чекових посвідок зложення.

За Виділ тов-а „Епархіяльна Поміч“:

о. Василь Гриник

секретар.

† Йосафат Епп.

президент.

Ч. 2194. — Прошення парох. Комітету в Бірчи о жертви на будову церкви.

Парохіяльний Комітет в Бірчи просить о жертви на будову матірної церкви. Місцеве населенне зубожіле через воєнні знищення і матеріальні тягарі не в силі само без посторонньої помочи поставити церкви. Мусить відкликатися до прилюдної жертволюбивости. Позваляється отсим на збиранне жертв в церкві на згадану ціль, які відтак належить відіслати до парохіяльного Уряду в Бірчи.

Оплата ричалтована
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923 Ч. 2527/V.

Веч. гр.кат. Уряд парохіяльний

В _____

почта _____

ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Ч. 4515. Ювілейний рік 1925.

Подаємо Всч. Священству і всім вірним Нашої Епархії до відома радісну вістку, що св. Отець Папа Пій XI. Апостольським Письмом „Infinita Dei misericordia“ з дня 29. мая 1924 р. проголосив великий ювілей на 1925 рік. Цей ювілей розпочнеться в Римі в навечері Христового Різдва 1924 р. по нов. календарови, а скінчиться в навечері Різдва 1925 р. Ювілей це є час особлившої ласки Божої, час прощення, час радості. Вже в Старім Завіті приказав був Господь Мойсеєви, щоби священники оголошували народови 50-ий рік як рік загального прощення. В році ювілейнім давали свободу невольникам; дарували довги, звертали забрану батьківщину. Ювілейний рік в Новім Завіті це час, в котрім правдиві невольники виходять з гріховної неволі на волю дітей Божих, отримують назад ласку, яку втратили через гріх, даруються їм великі довги, це є кари за гріхи.

В давнійших часах християнства рідко коли оголошували Папи ювілейний рік. Пізніше ввійшов звичай, що кождий 25-ий рік оголошувано як ювілейний, а тоді міліони вірних з побожністю і в щирім покаянню спішили до Риму, щоби там на гробах св. Апостолів Петра і Павла доступити відпущення гріхів і кар дочасних.

Такий саме ювілей припадає і тепер в р. 1925. Відпусту ювілейного в слідуючім році можна буде доступити лишень в Римі. Під якими услівями і в [котрім часі будуть могли вірні

доступити ювілейного відпусту і поза Римом у своїх парохіях, Св. Отець проголосить пізніше. Щиро проте запрошує Св. Отець всіх вірних, щоби прибули до Риму в цілі отримання ласк з нагоди цього ювілею. Нехай отже кождий, хто лишень може, спішить до Риму. „З поміж усіх міст, — каже бл. п. Папа Лев XIII. — одно лишень місто Рим вибрав Спаситель до цілей знеслійших і висіих, як звичайно людські і посвятив його для Себе. Ту назначив Він осідок Свого царства, і то не без довгого і таємничого приготування; зарядив, щоби ту стояв по всі часи престол Його Намістника; хотів, щоби ту зберігалось світло Божої науки свято і ненарушимо, і звідси якби з огнища та найблагороднішого жерела розливалось широко по всіх краях і то так що хто відступив би від віри Риму, цей відлучивбися від самого Христа. А підносять святість цього міста старинні релігійні пам'ятники, особливша велич церков, гроби верховних Апостолів, катакомби неустрашимих мучеників. Хто зумів добре почути голос цих всіх памяток, цей певно зрозумів, що Рим не чуже йому місто а своє, і при Божій помочи верне з відси ліпшим, як прибув“! (Енцикліка Льва XIII. з р. 1899 о загальнім ювілею. „*Properate ad exitum*“).

Давби Бог, щоби мимо непригожих обставин, в яких находимося, як найбільше число священників і наших вірних могло відвідати в будучім році гроби Св. Верховних Апостолів!

На час римського ювілею завішує Святійший Отець Апостольською Конституцією: „*Ex quo primus*“ з дня 5. липня 1924. велику частину відпустів повних і частних за живих з тим, що можна їх жертвувати за усопших, хотяйби перед тим не було вільно приміювати їх усопшим. — Однак завішенню не підпадають слідуочі відпусти установлені для живих: 1) відпуст позискуваний в годині смерті (*indulgentiae lucrandaе in articulo mortis*); 2) відпуст за відмовлення на голос дзвона Ангел Господень; 3) відпуст за відвідини церкви в часі 40-годинної адорації Найсв. Тайн; 4) відпуст за супроводженне Пресв. Евхаристії зі свічкою до хорого; 5) відпуст за побожні відвідини каплиці *Portiuncula* коло Асичу; 6) відпуст, що його уділяють кардинали, папські нунції, архієпископи і єпископи підчас Архієрейських богослужень.

Тою самою конституцією завішує Святійший Отець поза Римом на час ювілейного року всякі власти кому небудь дані: абсолюції резерватів Апостольського Престола, звільнювання від, церковних кар, розршення від обітів, заміни обітів на інші

диспензи від неправильностей і перепон (*ab irregularitatibus et impedimentis*), о скільки мають бути виконувані поза Римом. Виїмки під тим зглядом становлять:

1) всі власти уділені кодексом канонічного права, з виїмком тих повновластей, які вправді кодекс затвердив (кан. 4. і 613), але походять з привилеїв;

2) всі власти уділені Апостольським Престолом *pro foro externo* Нунціям, Інтернунціям, Апостольським Делеґатам, а також Ординаріям і Наставникам монаших Чинів зглядом своїх підчинених;

3) Остають в силі уповажнення, що їх *pro foro interno* уділила св. Пенітенціярія Ординаріям або сповідникам, о скільки їх ужиття є потрібне для католика, котрий в хвили сповіди не може удатися до Риму, о чім розсуджує Ординарій або сповідник.

Конституцією „*Si unquam alias*“ з дня 15. липня 1924 уділяє св. Отець надзвичайні широкі власти на ювілейний рік всім сповідникам в Римі.

В 3-ій конституції „*Apostolico muneri*“ з дня 30. липня 1924 р. дав св. Отець право користати з ювілейного відпусту і поза Римом монахиням і иньшим постійно перешкодженим. На основі цієї конституції можуть доступити ювілейного відпусту:

1) всі монахині о торжественних обітах, що жиють по монастирях, в котрих обовязує стисла клявзура; рівнож кандидатки і новички тих згромаджень; так само і всі иньші особи, що через більшу частину року перебувають по тих монастирях в цілі обривання, або з якоїсь иньшої слушної причини; в кінци всі прочі особи, мешкаючі в монастирі, котрі яко слуги або для збирання датків виходять поза монастирські мури;

2) всі законні Сестри з поединчими обітами згромаджень апробованих Папою згл. Епископом, хотяй не звязані строґою клявзурою, також їх кандидатки, новички, і всі особи, що з ними спільно жиють і мають в згромадженню *domicilium* або *quasi domicilium*.

3) Всі жінки, що провадять побожне, спільне життя без ніяких обітів, однак стало або тимчасово титулом проби в згромадженню затвердженім через церковну власть; рівнож їх кандидатки, новички, вихованки, як також особи, що мають сталий побут в згромадженню;

4) всі жінки, що належать до зкромраджень III. Чина і за дозволом духовної власти провадять спільне життя; рівнож всі особи, що мають більше сталий побут разом з ними;

5) дівчата в захистах і жінки в домах притулку, хочайби не були під проводом монахинь і законних Сестер;

6) Ці пустинники, що ведуть самітне життя в безнастанній клявзурі, віддані контемпляції, о скільки належать до закону трапістів, камедулів або картузів;

7) католики обох полів, які знаходяться в неволі або у в'язниці і в домах поправи; також священники і монахи передержувані в монаших або інших домах поправи;

8) Християни обох полів, котрі в наслідок недуги, чи тілесної немочи не можуть в ювілейному році удатися до Риму; також заняті в шпиталях доброохотно або за запластою;

9) зарібники працюючі на щоденне своє удержання, які не можуть на так довгий час перервати своєї праці;

10) в кінці старці понад 70 літ життя.

Для осягнення ювілейного відпусту мають ті всі відправити св. сповідь, прийняти св. Причастіє, помолитися в наміренню св. Вітця, о мир між народами і поширення катол. Церкви, а замість відвідання римських церков, нехай сповнять такі добрі діла, які з увагденням їх обставин означить дівцезальний Епископ чи сам, чи через дівцезальних сповідників. При виповнюванню згаданих условин можуть они доступити еше і другого ювілейного відпусту протягом Святого Року.

В разі небезпечної слабости вистарчить зачати виконання добрих діл, які Епископ згл. сповідник означив замість відвідин римських базилік.

Всі згадані особи можуть вибрати собі котрогонебудь сповідника апробованого місцевим Епископом.

Всім тим сповідникам уділюється повновласть при слуханню сповідей згаданих осіб в цілі позискання ювілейного відпусту розршати при наложенню спасенної покути від всіх цензур і гріхів задержаних Папі з виїмком екскомуніки затягненої через гріх врсеси формальної і зовнішної, і цензур задержаних Папі в найспеціальнійший спосіб. Сю власть можуть виконувати сповідники лишень в Тайні покаяння і то по наложенню на каючогося спасенних покут і вимог вказаних правом канонічним і здоровою моральною наукою. З цього уповажнення можуть вони користати лишень при тій сповіди, яку каючийся відбуває в цілі позискання ювілейного відпусту.

Сповідникови, якого вибрала собі монахиня, уділяється власть розршати від всіх приватних обітів, зроблених нею по зложенню

законних обітів, хотяби ті не противилися монашим правилам. Ці сповідники одержують власть заміни способом диспензи (це є навіть найменше діло) всіх приватних обітів, якими звязали себе Сестри в Згромадженнях з поединчими обітами, жінки, що належать до III. Чина а також інші дівчата і жінки мешкаючі в спільних домах, з виїмком обітів застережених Апостольському Престолові; при заміні обітів можуть звільняти від заховання навіть запряжених обітів.

Подаючи це до відома Всч. Духовенства уділяємо на час ювілею Всч. ОО. Сповідникам власть розршати від гріхів Нам задержаних, а рівночасно поручаємо в догіднім часі пояснити це вірним.

Дано в Перемишлі дня 14. жовтня 1924.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 4514. Торжество св. Священномученика Йосафата в місяці листопаді 1924.

Для звеличення памяти св. Священномученика Йосафата з нагоди тристалитнього ювілею Його мученичої смерти, як також для позискання відпустів уділених св. Отцем (гл. Еп. Відом. ч. II. в додатку і ч. III. ст. 50 з р. 1924) поручаємо слідуєче:

Торжество в сім році переноситься на неділю 23. падолиста. Перед сим торжеством має відправитися де се можливе, богослуження вечером кожного дня через девять днів с. в. почавши від дня 14. листопада включно. Де є неможливо відправити девятницю, там належить відправити бодай тридневницю. Підчас цього богослуження належить відспівати молебєн до св. Йосафата з виставленнем Найсв. Тайн — если зберєся достаточне число вірних — і зі суплікацією. Відтак належить виголосити коротку проповідь беручи за тему Енцикліку св. Отця о св. Йосафаті, спільний лист пастирський українських Епископів в честь св. Йосафата, або життя св. Йосафата і Його чесноти. Ціль тих наук має зміряти до обнародовлення культу св. Йосафата, о Його ідеї і о утвердженню в вірі католицькій.

В сам день торжества ц. в. 23-го листопада належить відправити торжественну Службу Божу з виставленнем Найсв. Тайн. В науці, яку належить виголосити в часі цієї Служби Божої по Євангелію належить в особливий спосіб положити натиск на обовязок непохитного привязання до св. католицької Церкви.

При кінці Служби Божої по молитві заамвонній належить

відспівати „Тебе Бога хвалим“ і уділити благословення Найсв. Тайнами. Вірних належить заохотити до як найчисленнішої участі, до прийняття св. Тайн і до позискання відпустів так частних як і повного.

Катехитам шкіл середних і народних поручаємо, щоби заохотили молодіж шкільну до участі в богослуженнях, до прийняття св. Тайн і до позискання відпустів.

При тім пригадуємо Всеч. Духовенству „Інструкцію для ОО Душпастирів з нагоди ювілею св. Свщмуч. Йосафата розіслану разом з Ч. IV. „Епарх. Відомостей“ мин. року, і поручаємо по вї вказівкам поступати.

Еписк. Ординаріат.

Ч. 546/Орд. В справі уділювання повного відпусту в нагоди місій і відпустів наданих на благословлені крестики, медалики і т. п.

Отсим повідомляємо, що св. Отець Папа Пій XI найвисшою постановою св. Конгрегації для Східної Церкви з дня 22. серпня 1922 уділяє Апостольське Благословенне з повним відпустом — що його можна примінити способом заступництва і душам остачим в чистилищі — для всіх і поодиноких вірних християн обох полів, що вислухають більшу часть наук в часі духовних вправ або св. місій, які будемо подавати або Ми або Нами відпоручені доброї слави місіонарі в границях Нашої Епархії — і будуть присутні при благословенню Хрестом, яке висше згадані уділять при кінци послідної проповіді, як що в правдивім розкаянню висповідуються, запричащаються і побожно відвідають церков, в котрій будуть відбуватися згадані проповіді і там через якийсь час побожно помоляться до Бога о розширеннє св. Віри і в наміренню св. Вітця.

Рівнож повідомляємо, що маємо власть відпоручати священників уповажнених до слухання св. сповіди до благословення (поза Римом) вервиць, хрестиків, малих статуй і медаликів і до привязування до них відпустів наданих св. Отцем і до примінювання до вервиць відпустів св. Бригітти.

ЗАМІТКА. Щоби осягнути папські відпусти надлені предметам вимагаєся 1) щоби вірні оден з тих предметів носили при собі; 2) если це не дїєсь, належить його переховувати в комнаті на певнім виднім місци і відмовляти перед ним дотичні молитви, 3) Виключені є від папських відпустів мальовані і друковані образи, а таксамо хрестики, малі статуї і медалики з цини, олови і иншого крухого матеріялу. 4) Сі предмети мають представляти особи святих, які є в звичайний спосіб канонізовані або находяться в апробованих

мартирологіях. Відпусти папські, якими наділювані є хрестики, хрестики з роз'яттям, вервиці (коронки, розарі) малі статуї і медалики, є слідуєчі:

1.) Повний відпуст в празники Господні, Богородичні і святих, як: Різдво Христове, Св. трох Царів (у нас Богоявлення), Воскресенне, Вознесенне, П'ятдесятниця (Зелені Свята), день Пресв. Тройці, Боже Тіло, Стрітенне, Благовіщенне, Успенне Матери Божої, Різдво Пр. Діви Марії, Непорочне Зачатте, відтак в дни св. Йоана Хрестителя, св. Йосифа, св. Петра і Павла, Андрея, Якова, Йоана, Томи, Филипа і Якова, Вартоломея, Матея, Сімона, Юди Тадея, Матія, всіх Святих: — [для тих всіх осіб, котрі принайменше раз на тиждень відмовляють вервицю будьто цілу, будьто третю часть, або сім псалмів, або мають звичай поучувати в вірі християнській, або відвідувати плінних або хорих по шпиталях, або спомагати убогих, вислухати Службу Божу, або єї відправити, (читану), если суть самі священниками. Услівя: Сповідь і св. Причастіє в повисших днях, як також побожна молитва о викоріненне ложних наук і шизм, о поширенне католицької віри, о мир і згоду між християнськими пануючими і за всі иньші потреби Церкви.

2) 7 літ і 7 чотиридесятниць в кождім иньшій святі Господнім і Богородичнім, если в тих днях висше сказані молитви чи побожні вчинки виконуєся бодай з сокрушенням серцем. — 5 літ і 5 чотиродесятниць під тими самими услівьями в кожду неділю і кожде иньше свято. — 100 днів таксамо в кождій иньшій день року.

3) 100 днів кождого разу для тих, котрі мають в звичаю бодай раз на тиждень відмовляти вервицю, або 7 псалмів покаяних, або акафист.

4) Повний відпуст в годині смерти, еслия побожно поручає свою душу Господу Богу і (після поучення Папи Венедикта XIV. в Конституції „Pia Mater“ з 5/4 1747) єсться готовим прийняти смерть з руки Божої. Услівя: Сповідь і св. Причастіє, а если се не можеся стати, принайменше візванне з скрухою імени Ісуса в серци, если не можна устами.

5) 50 днів кождого року, если для приготования до відправлення Служби Божої, або до св. Причастія, або до часослова єрейського, відмовиться якусь довільну молитву.

6) 200 днів кождого разу, еслия відвідає плінних або хорих в шпитали і несеся їм поміч, або уділяєся в церкві науку християнську, або учиться науки християнської в дома свої діти, кривних і прислугу домашну.

7) 100 днів, если на голос дзвона рано, або в полудне, або вечером говориться „Ангел Господень“, або еслия не вміє, то 1 Отче наш і 1 Богородице Діво, або рівнож при голосі дзвона за успоших при першій вечірній годині говориться Псалм „Из глубини возвахъ“: а еслия не вміє, то 1 Отче наш і 1 Богородице Діво.

8) 100 днів, если в п'ятницю з набожністю подумаеться о страстях і смерти Ісуса Христа і змовиться 3 Отче наш і 3 Богородице Діво.

9) 100 днів, еслия робить іспит совісти, збуджуєся жаль з постановленнем поправи і змовиться 3 Отче наш і 3 Богородице Діво в честь Пресв. Тройці, або 5 Отче наш і 5 Богородице Діво в честь пять ран.

10) 50 днів, еслия молить за умираючих вірних бодай Отче наш і Богородице Діво.

Всі тут висше вичислені відпусти можуть вірні узискати для себе, або жертвувати за нещасні душі в чистилици, винявши відпуст в годині смерти.

Св. Отець виразно зазначив, що всі відпусти уділені від його попередників за сповнення декотрих з повисше вчислених побожних вчинків, сими відпустами не зносить. Противно, всі вони остають в своїй силі. Се має таке значінне, що если якась молитва, чи вчинок має до себе привязаний якийсь инший відпуст, то сей відпуст не зноситья сими папськими відпустами. Можна отже за той сам побожний вчинок чи молитву узискати і папські відпусти і инші наділені, если тільки приписані услівья сповнитяся.

Дальше зарядив св. Отець, що предмети наділені відпустами не можуть переходити на другі особи від тих осіб, для котрих суть призначені; відтак если предмет наділений відпустами загубиться, або знищиться, не можна довільно заступити новим, мимо всяких привилеїв і призвоень; дальше, що не можна сих предметів позичати в цілі доступлення відпустів через другі особи; вкінци, що таких предметів наділених папськими відпустами не можна продавати. У всіх случаях противних сему зарядженню відпусти устають.

Кромі сего св. Отець потвердив декрет Папи Венедикта XIV. з 19/8 1752, силою котрого не стають упривилеюваними ані олтарі, на котріби були поставлені сі предмети відпустами папськими наділені, ані Служби Божі, котрі править священник, котрий при собі носить сі предмети.

Надто заборонює св. Отець священникови уділяти повний відпуст умираючим через хрестик наділений папськими відпустами, хибаби хто має письмєнну особєнну повновласть, бо на такі случаї запобіжено вже єсть через Конституцію „Pia Mater“ Папи Венедикта XIV. ¹⁾.

Ч. 2138. — В справі іменованя Ординаріятських Відпоручників до Рад шкільних повітових.

Повідомляєся всіх ОО. поставлених тутешним роспорядком з дня 20/3 1924 Ч. 1051. Ординаріятськими відпоручниками до Рад шкільних повітових, що їх місія має трєвати через цілий трилітний період, що зачався дня 1. липня 1924. —

¹⁾ Впрочім вірний і без священника може осягнути повний відпуст в годині смерти, если тільки посідає хрест, вервицю або медалик наділений папськими відпустами і если в тім часі приписані акти сповнить, як о тім висше сказано. При тім не потребує дотичний предмет навіть тримати в руках, але вистарчить сей предмет наділений папськими відпустами мати в комнаті перед очима (висячий на стіні) і перед ним дотичні акти сповнити.

Ч. 4661. В справі надсилання копій метрикальних до Єпископської Консисторії.

Пригадується Всеч. Духовенству обов'язок надсилання копій метрикальних до Єпископської Консисторії. Для упорядкування цього ділу Консисторської реєстратури заряджуєся: Всі самостійні душпастирі (парохи, сам. сотрудники, завідателі, упр. сотрудники) мають до 1. липня 1925 р. вирівнати всі залеглисти що до копій метрикальних від р. 1914.

У всі таблиці кваліфікаційні має бути вставлена і виповнювана рубрика що до сповнення цього обов'язку.

Єписк. Консисторія.

Ч. 4513. — Вирівнання залеглистей в канцелярії Єписк. Консисторії.

Поручаєся всім Урядам парохіяльним і сам. душпастирям надіслати негайно залеглу пренумерату за Епарх. Відомости і за Шематизм на р. 1924 (4 зол. + 5 зол.).

Рівнож поручаєся вирівнати всі прочі залягаючі такси канцелярійні. На будуче канцелярія Єписк. Консисторії не буде висилати полагоджених справ, доки відносні такси не будуть уплачені.

Ч. 4662. — Такси подружі і канцелярійні.

Подаєся до відома Всч. Духовенства, що від дня 1. падолиста 1924 р. обов'язують слідуючі такси подружі і канцелярійні: I. ст. посвоячення і II. споріднення 20 зол.; III. ст. споріднення або посвоячення 8 зл., IV. ст. споріднення або посвоячення 2 зл., *impedimentum criminis neutro mach.* 20 зол., нелітність 20 зол., звільнене від одної оповіди 2 зол., — від освяченого часу 5 зол., грамота на пароха 10 зол., на завідателя 5 зол., на сотрудника 3 зол., грамота відпустительна з дієцезії (означитья в кождім поодинокім случаю) найменше 50 зол., грамота на благословлення церков, олтарів, дзвонів, кладовищ — 7 зол., грамота похвальна 5 зол., на відзнаки 10 зол.; Антимінс 12 зол., видача копій метрикальних 4 зл., іспита конкурсів: Парохи 10 зол., завідателі 6 зол., сотрудники 4 зол., грамота на сталого катехита шкіл середних 20 зол., шкіл виділових і народних 10 зол., тимчасового 5 зл., таксу на звільнення від іспиту конкурсового означитья в кождім поодинокім случаю; поданне на парохію 2 зол.

Єпископська Консисторія.

Ч. 4660. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 20. грудня 1924. виставляються на конкурс лідуючі опорожнені парохії.

- Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 1 Рябе,
 „ *Бірчанський*: Грозьова.
 „ *Буківський*: Пулави.
 „ *Варяжський*: Хоробрів.
 „ *Горлицький*: 1) Виссова, 2) Гладишів, 3) Долини,
 4) Климківка, 5) Крива, 6) Ліщини, 7) Ма-
 цина велика, 8) Новиця, 9) Рихвальд,
 10) Смерековець.
 „ *Дуклянський*: 1) Воля цеклинська, 2) Гирова, 3) Мис-
 цова, 4) Радочина, 5) Ростайне, 6) Чорне.
 „ *Жукотинський*: Галівка,
 „ *Комарнянський*: Поріче ґрунт.
 „ *Короснянський*: 1) Бонарівка, 2) Чорноріки.
 „ *Лупківський*: 1) Воля мігова, 2) Явірник.
 „ *Лучанський*: Сілець.
 „ *Любачівський*: Милків.
 „ *Лотовиський*: Береги гірні, 2) Хміль.
 „ *Мушинський*: 1) Войкова, 2) Лелюхів, 3) Матієва,
 4) Поворозник, 5) Ростока велика 6) Явірник.
 „ *Немирівський*: Немирів.
 „ *Нижанківський*: Германовичі.
 „ *Підбужський*: Свидник.
 „ *Порохницький*: Крамарівка.
 „ *Равський*: Белзець.
 „ *Риманівський*: 1) Синява, 2) Ясель.
 „ *Рудецький*: Михалевичі.
 „ *Сінявський*: Майдан.
 „ *Старосамбірський*: 1) Лінина мала, 2) Лопушанка
 хомина.
 „ *Тіснянський*: 1) Криве ad Тісна, 2) Лопінка, 3) Терка,
 4) Яворець.
 „ *Турчанський*: 1) Дзвиняч горішний, 2) Лосинець.
 „ *Устрицький*: Гошів.
 „ *Чесанівський*: 1) Крупець, 2) Плазів.
 „ *Яворівський*: Порудно.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідцтва з конкурсового іспиту,

як і ті, котрі вплинули по дни 20 грудня 1924 будуть уважані яко безпредметові.

Примічаєся, що всі Всч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о прийаття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим на цілі епархіяльні. Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 4719. — В справі маєткового податку.

Повідомляєся Всеч. Духовенство, що Еписк. Консисторія під днем 22. вересня 1924. Ч. 3711 віднеслася до Палати Скарбової і Возвідства у Львові, щоби зарядили здержанне примусових кроків що до оплати перших двох рат маєткового податку від парохіяльних ґрунтів, доки не наступить дефінітивний вимір цілого податку маєткового і не настане можність предприняти продаж на ту ціль части ерекціонального поля.

Скоро буде вирішений цілий податок маєтковий від парохіяльного майна, належить внести ту прошенне о дозвіл на продаж поля при долученю виміру.

Ч. 4720. — Поручаєся Всч. Духовенству і вірним календар „Місіонара“ на р. 1925.

Х Р О Н І К А.

Іменовання:

Ч. 677/Орд. Всв. о. Др. Решетило Роман, професор духовного семинара Радником і Референтом Еп. Консисторії. — Ч. 677/Орд. Всв. о. Др. Трохимчук Михайло, професор духовного семинара Радником Еп. Консисторії. — Ч. 4401. о. Олексин Василь, парох в Старій соли — Деканом Старосільським на місце увільненого на власне прошене дотеперішнього декана о. Шемердяка Івана. — Ч. 3847. о. Калинич Омелян, сам. сотр. в Го-

ловецьку гор. — Ординаріятським шкільн. Комісарем до шкіл деканата Жукотинського. — Ч. 3565. о. Малярчик Алексій, парох в Ванівці — Ординаріятським відпоручником до Ради шкіль. пов. в Стрижові.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 3493. о. Наклович Ромуальд — Довгомостиска. Ч. 3683. о. Трешневський Омелян — Горуцько. Ч. 4283. о. Городиський Дмитро — Губичі. Ч. 4270. о. Дмитраш Іван — Малковичі. Ч. 4288. Метик Юрій — Артасів. Ч. 4568. о. Кондро Стефан — Синявка.

Завідательства одержали:

Ч. 3451. о. Пащак Михайло — Потік. Ч. 3452. о. Добрянський Стефан — Климківка. Ч. 3452. о. Добрянський Стефан доїздж. в Долинах. — Ч. 2204. о. Величко Михайло — Поляни дек. Дуклянського. Ч. 3297. о. Шалаш Стефан — Мисцова. Ч. 3530. о. Шкільник Іван — Дорожів. Ч. 3692. о. Кміцикевич Теофіль — Поляни суровичні. Ч. 3725. о. Левицкий Адріян — Гошів. Ч. 3725. о. Татомир Юліян доїздж. в Ваневичах. Ч. 4283. о. Бахівський Дмитро — Сілець. Ч. 4270. о. Боровець Володимир — Барич.

Сотрудництва одержали:

Ч. 3450. о. Ванкович Михайло — самот. Головсько. Ч. 3384. о. Білевич Теодор — Гребенці ad Куликів. Ч. 3683. о. Дутко Петро — Горуцько. Ч. 3729. о. Федеркевич Гнат — упр. Вязівниця. Ч. 3649. о. Рабій Володимир — Вовче горішне. Ч. 3944. о. Калинич Теофіль II-ий сповідник катедральний.

Померли:

о. Полянський Володимир парох в Трепчі 5/7 1924.
о. Іван Мудрий парох в Бонарівці 9/8 1924.
о. Попель Михайло парох в Гошові 17/8 1924.
о. Дуркот Теодор парох в Корчеві 8/10 1924.
Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З гр. кат. Еп. Консистоії.

Перемишль, дня 30. жовтня 1924.

о. Николай Грицеляк

Канцлер.

† Й О С А Ф А Т

ЕПИСКОП